

Patroni roku 2016

Sejm RP przyjął uchwałę ustanawiającą, że patronami roku 2016 są Henryk Sienkiewicz, Feliks Nowowiejski oraz Cichociemni. Będzie to także Rok Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski.

Uchonorowanie Henryka Sienkiewicza wiąże się z przypadającą w 2016 r. 170. rocznicą urodzin oraz 100. rocznicą jego śmierci. «Henryk Sienkiewicz to pierwszy Polak uhonorowany Nagrodą Nobla w dziedzinie literatury, doceniony za całokształt twórczości» – podkreślono w uchwale. Sienkiewicz, autor m.in. osławionego cyklu powieści historycznych «Trylogia», był jednym z najpopularniejszych polskich pisarzy przełomu XIX i XX w. Twórczość autora oraz jego działalność społeczna i orędownictwo za polską niepodległości odegrały istotną rolę w odzyskaniu przez Polskę wolności.

W tym roku przypada także 70. rocznica śmierci wybitnego kompozytora, dyrygenta, pedagoga, organisty wirtuoza, organizatora życia muzycznego i szambelana papieskiego – Feliksa Nowowiejskiego. «Artysta był autorem wielu pieśni patriotycznych, które umacniały tożsamość narodową Polaków. W niepodległej Polsce brał czynny udział w tworzeniu i organizowaniu życia artystycznego» – napisano w uchwale.

W 2016 r. przypada 75. rocznica pierwszego rzutu do walki w okupowanej Polsce Cichociemnych – Spadochroniarzy Związku Walki Zbrojnej, a następnie Armii Krajowej. Wydarzenia te miały miejsce w nocy

z 15 na 16 lutego 1941 r. «Działania Cichociemnych umożliwiły nawiązanie łączności z Krajem drogą lotniczą oraz przeprowadzenie akcji sabotażowo-dywersyjnych przeciwko okupantom» – napisano w dokumencie. Przypomniano też, że Cichociemni stanowili elitę Polskich Sił Zbrojnych.

«Chrzest Polski, odbył się (...) 14 kwietnia 966 r. Akt ten miał decydujące znaczenie dla procesu jednoczenia plemion polskich pod władzą Piastów i kształtowania się chrześcijańskiej tożsamości naszego Narodu – głosi uchwała ustanawiająca 2016 r. Rokiem Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski. Podkreślając znaczenie przyjęcia chrztu przez Mieszka I, dokument przypomina słowa wypowiedziane 14 lutego 1998 r. do polskich biskupów przez św. Jana Pawła II: «Polska weszła w krąg kultury chrześcijańskiego Zachodu i zaczęła budować swą przyszłość na fundamencie Ewangelii. Od tamtych czasów staliśmy się pełnoprawnymi członkami europejskiej rodziny narodów ze wszystkimi wynikającymi z tego konsekwencjami. Współ z innymi narodami Europy jesteśmy współtwórcami, a zarazem dziedzicami bogatej historii i kultury».

Źródło: sejm.gov.pl
Foto: pl.wikipedia.org

Патрони 2016 року

Сейм РП ухвалив рішення, згідно з яким 2016-й є роком Генрика Сенкевича, Фелікса Нововейського та Тихотемних. Також у цьому році відзначатимуть 1050-річчя Хрещення Польщі.

Вшанування Генрика Сенкевича пов'язане зі 170-річчям від дня його народження та 100-річчям від дати смерті, які відзначатимуть у 2016 р. «Генрик Сенкевич – це перший поляк, відзначений Нобелівською премією з літератури за всю свою творчість», – зазначено в рішенні. Сенкевич – автор відомого циклу історичних романів «Трилогія», один із найпопулярніших польських письменників на зламі XIX та XX ст. Його творчість, громадська діяльність та відстоювання польської незалежності відіграли ключову роль у здобутті Польщею свободи.

У цьому році минає 70 років від дня смерті видатного композитора, диригента, педагога, віртуозного органіста, організатора музичного життя, а також папського камергера – Фелікса Нововейського. «Митець – автор багатьох патріотичних пісень, які зміцнювали національну свідомість поляків. У незалежній Польщі він брав активну участь у творенні та організації мистецького життя», – відзначено в рішенні.

На 2016-й припадає і 75-річчя першого десантування в окупованій Польщі Тихотемних – парашутистів Союзу збройної боротьби, а згодом Армії Крайової. Ці події трапилися в ніч із 15 на 16 лютого 1941 р. «Діяльність Тихотемних

уможливила налагодження зв'язку з Польщею авіашляхом, а також проведення диверсій і саботажу проти окупантів», – написано в документі. Ще згадано, що Тихотемні були елітою Польських збройних сил.

«Хрещення Польщі відбулося (...) 14 квітня 966 р. Ця подія відіграла визначальну роль у процесі об'єднання польських племен під владою Пястів, а також формування християнської свідомості нашого народу», – йдеться в рішенні, яке встановлює 2016-й ювілейним роком із нагоди 1050-річчя Хрещення Польщі. Підкреслюючи значення прийняття християнства Мешком I, у документі подано слова Святого Яна Павла II, виголошені 14 лютого 1998 р. польським єпископом: «Польща увійшла до кола християнської культури Заходу та почала будувати своє майбутнє на фундаментах Євангелія. Відтоді ми стали повноправними членами європейської сім'ї з усіма пов'язаними з цим результатами. Разом з іншими народами Європи ми співтворці, а також спадкоємці багатой історії та культури».

Джерело: sejm.gov.pl
Фото: pl.wikipedia.org

Тепер у нас – служба

Teraz mamy służbę

Кілька десятків праць ІПН
– в бібліотеці СНУ

Kilkadziesiąt publikacji IPN
– w Bibliotece WUN

Я навчаюся в Жешуві

Studuję w Rzeszowie

Польське антирадянське
підпілля на Волині

Polskie antysowieckie
podziemie na Wołyniu

Стипендіальна програма
імені Лейна Кіркланда

Program Stypendialny
imienia Lane'a Kirklanda

Поліцјанци з Łucka: «Przestali nas lubić, ale zaczęli szanować»

Луцькі патрульні: «Нас перестали любити, зате почали поважати»

Już od miesiąca porządku na ulicach Łucka strzegą przedstawiciele nowej policji – patrole rozpoczęły 19 grudnia ubiegłego roku.

Уже майже місяць за порядком на вулицях Луцька слідкують представники нової поліції. Вони розпочали свою роботу 19 грудня минулого року.

Trudny konkurs: 26 kandydatów na jedno stanowisko, dwa miesiące intensywnych studiów prawa, taktyki, techniki, psychologii, i teraz – dzienne i nocne patrole. 11 stycznia w Wołyńskiej Obwodowej Bibliotece Młodzieżowej o służbie opowiadali inspektorzy Policji Patrolowej Łucka Oлександр Lisiński i Dmytro Słabenko. Na spotkanie z policjantami przybyli uczniowie w różnym wieku, dziennikarze i zwykli mieszkańcy Łucka. «Monitor Wołyński» wybrał dla Państwa najciekawsze fragmenty spotkania:

Konkurs: «To był trudny konkurs, było 26 kandydatów na jedno miejsce. I jest bardzo przyjemnie zostać jednym z najlepszych».

«Akademia Policyjna»: «Niedawno przeglądałem film «Akademia Policyjna», pierwszą część. Otóż «Akademia Policyjna» to coś na kształt naszego przygotowania w Sokaryczach. Od szkoleń taktycznych poczynając i na zajęciach lekcyjnych kończąc. Miałem wrażenie, że wracam na swoje szkolenie. Było tam ciekawie, ale praca na ulicy jest o wiele ciekawsza».

Obawy: «Stres wynikający z odpowiedzialności, kiedy po raz pierwszy przyszło usiąść za kierownicą samochodu służbowego. Widzieliście, jakie mamy samochody – jak autokary! To faktycznie zupełnie nowe uczucie, kiedy jesteś w służbowym samochodzie i pełnisz jakąś funkcję».

Życie prywatne: «Przyzwyczaić się do nocnego patrolowania było bardzo trudno. Wcześniej mieliśmy życie prywatne, teraz mamy służbę».

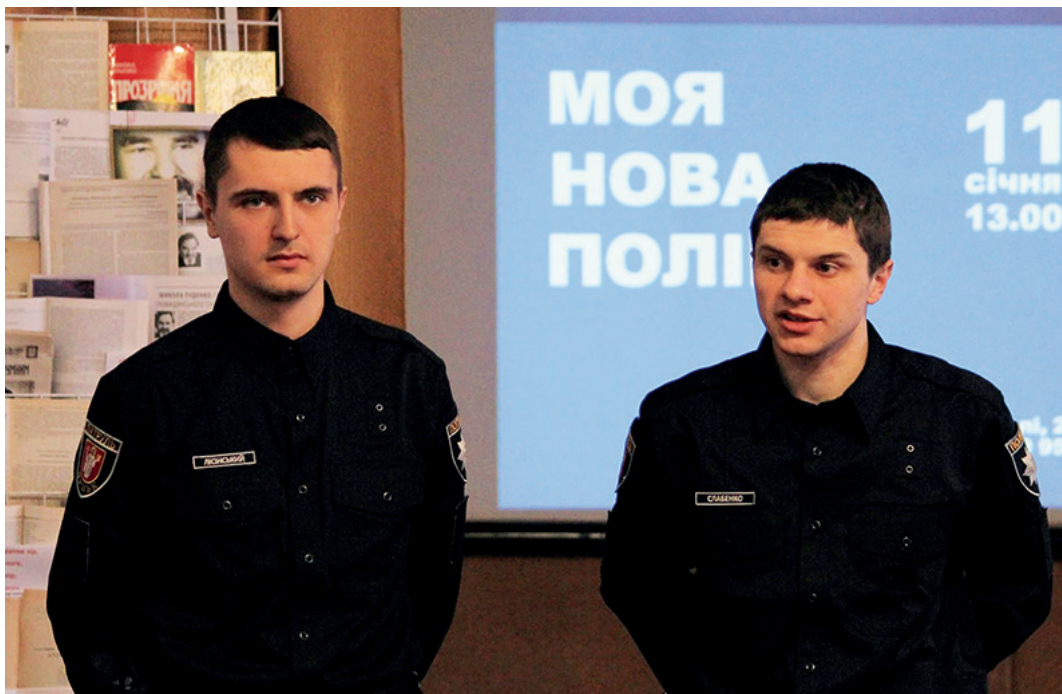
Motywacja: «Nasza praca nie zawsze jest przyjemna. Dlatego, jeśli ktoś zobaczy policjanta na służbie, który dobrze wykonuje swoją pracę, warto wtedy podejść i podziękować mu za to. Będzie to dla niego dobrą motywacją, będzie pamiętał, że służy narodowi Ukrainy».

Stres: «Na służbie cały czas spotykamy się ze złem. Przecież nikt nas nie wzywa na herbatkę».

To mundur, a to my: «Na szkoleniu uczono nas aby oddzielać pracę od życia prywatnego – to mundur, a to my. Często ludzie nie widzą człowieka w policjancie. Dlatego wykonując obowiązki służbowe trzeba o tym pamiętać».

Łapówki: «Łapówek nie proponowali, ale często zabierają kogoś na bok i mówią «załatwimy jakoś». Takie słowa słyszymy cały czas. Uprzedzamy, że wszystko nagrywa się na kamerę wideo i będzie odpowiedzialność karna za łapówkę».

Koledzy z Wydziału Miejskiego Policji: «Zdarza się, że koledzy z Wydziału Miejskiego Policji nie rozumieją nas, a my nie rozumiemy ich. Ale prowadzimy dialog, czasami nieco ostrzejszy i w procesie dialogu szukamy kompromisu. W Łucku jest nam łatwiej, niż w Kijowie lub Charkowie».

Lawety do holowania: «Jeszcze nie mamy lawety do holowania. Dlatego musimy po prostu zostawiać kierowcom upomnienia. Kiedy będziemy mieli lawetę do dyspozycji, zobaczycie, jak z ulicy Wynnyczenki odjeżdżają drogie samochody».

«Kawa dla cop»: «Jest taki pomysł «Kawa dla cop». Osobiście z niej nie korzystamy, sami możemy sobie kupić kawę. Ale to, oczywiście, miło, to pomaga nam poczuć wsparcie od ludzi».

Najtrudniejsze: «Najtrudniejsze – psychologicznie to dotrzeć do ludzi, z którymi przychodzi mieć do czynienia».

Niebezpieczeństwo: «Czasami zdarzają się niebezpieczne sytuacje. Ale staramy się działać skutecznie i jak najszybciej, dopiero później dociera do ciebie «to było straszne»».

Obcokrajowcy: «Zdarza nam się mieć kontakt z obcokrajowcami. Ale pewnego razu patrol zatrzymał kierowcę z prawem jazdy, wydanym w USA. Najpierw mówili do niego po ukraińsku, a kiedy ten nie reagował, przeszli na angielski. Kierowca przerwał ze słowami «tak-tak, rozumiem po ukraińsku»».

Szacunek: «Zmienia się nastawienie do nas. Najpierw nas lubili. Teraz przestali nas lubić, ale zaczęli szanować».

Olena SEMENIUK

Foto: www.facebook.com/Volyn.Youth.Library

приємним. Тому, якщо ви помітили патрульного на роботі й бачите, що він гарно виконує свою роботу, підійдіть і похваліть його. Це буде для нього гарною мотивацією, він пам'ятатиме, що служити народу України».

Негатив: «Ми на службі постійно стикаємося із негативом. Все-таки нас ніхто не викликає на чай».

Це форма, а це ми: «На навчанні нас також вчили не сприймати все, що відбувається на роботі, особисто. Це форма, а це ми. Часто люди не бачать у поліцейському особистості, бачать лише поліцейського. Тому виливають бруд на нього».

Хабарі: «Хабарів не пропонували, але постійно відводять у сторону й кажуть: «Давайте порешаємо». Такі слова звучать часто. Ми попереджаємо, що все записується на відеореєстраторі та є кримінальна відповідальність за надання неправомірної вигоди поліцейському».

Колегі з міськвідділу: «Буває, що колеги з міськвідділу не розуміють нас, а ми не розуміємо їх. Але ми ведемо діалог, інколи на підвищених тонах, і в процесі розмов намагаємося знайти компроміс. У Луцьку із цим простіше, ніж в Києві чи Харкові».

Евакуатор: «Поки що в нас немає евакуатора. Тому ми змушені просто давати водіям зауваження. Коли буде евакуатор, побачите, як із Винниченка відвозитимуть недешеві автомобілі».

Кава для копа: «Є така акція «Кава для копа». Особисто ми цим не користуємося, маємо змогу самі придбати собі каву. Але, звичайно, приємно, це допомагає нам відчуття підтримки людей».

Найважче: «Найважче – психологічно звикнути до людей, із якими доводиться спілкуватися».

Це було страшно: «Інколи бувають небезпечні ситуації. Але завдяки тому, що ми намагаємося діяти якісно і якомога швидше, найчастіше робиш свою роботу, а вже потім розумієш, що було страшно».

Іноземці: «Нам доводилося мати справу з іноземцями. Одного разу патрульні зупинили водія з правами, виданими в США, спершу говорили до нього українською, той не реагував, коли почали англійською, зупинив їх і сказав: «Та я й українську розумію»».

Повага: «Є зміни у ставленні до нас. Спершу нас любили. Тепер перестали любити, зате почали поважати».

Olena SEMENIUK

Foto: www.facebook.com/Volyn.Youth.Library

Panu Wacławowi Herce

Prezesowi Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej na Wołyniu w Kowlu
najserdeczniejsze życzenia urodzinowe składają
konsul generalny RP w Łucku Beata Brzywczy
wraz z pracownikami Konsulatu Generalnego RP w Łucku

Dostojny Jubilatce, przyjmij proszę od nas życzenia samych obfitych i długich lat w szczęściu i pomyślności, niegasnącej pogody ducha i zdrowia. Niech kolejne lata pracy na rzecz promocji polskiej kultury i języka będą okazją do sukcesów zarówno w wymiarze społecznym, jak i osobistym.

Droga nasza Koleżanko i Jubilatko

Wando Rad

abyś zawsze miała siłę, by walczyć o swoje marzenia i nawet w gorszych momentach nie traciła pogody ducha.

Niech nad Twoją głową zawsze świeci słońce, a każda kolejna chwila utwierdza Cię w przekonaniu, że życie jest najwspanialszą rzeczą, jaka mogła Ci się przytrafić.

Redakcja Monitora Wołyńskiego
oraz koledzy z Stowarzyszenia Kultury Polskiej im. Ewy Felińskiej

Wojciechowski odwołany, Litwin zostaje

Войцеховського відкликали, Літвін залишається

Prezydent RP Andrzej Duda dokonał zmian w obsadzie ambasadorów w kilku krajach – także na Ukrainie oraz w Hiszpanii. W «Monitorze Polskim» opublikowano cztery postanowienia odwołujące dyplomatów skierowanych na placówki zagraniczne w czasie prezydentury Komorowskiego i rządów PO–PSL.

«Uchyła się postanowienie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 5 sierpnia 2015 r. nr 110.62.2015 w sprawie odwołania Pana Henryka Litwina z dniem 31 grudnia 2015 r. ze stanowiska Ambasadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie oraz mianowania Pana Marcina Wojciechowskiego Ambasadorem Nadzwyczajnym i Pełnomocnym Rzeczypospolitej Polskiej na Ukrainie» – napisano w rozporządzeniu.

Te zmiany nie były zaskoczeniem ani dla Polaków na Ukrainie, ani dla pracowników polskiego MSZ. «Poprosiłem obecnego ambasadora polskiego na Ukrainie, pana Henryka Litwina, aby pozostał dłużej, co najmniej do lata przyszłego roku. Jest to związane z trudną sytuacją na Ukrainie, która nie wiemy, jak się potoczy. W związku z tym nie możemy sobie pozwolić w tej chwili na eksperymenty i na zmiany» – zaznaczył minister spraw zagranicznych Polski Witold Waszczykowski, który jeszcze na początku grudnia informował media, że na ukraińską placówkę nie pojedzie były rzecznik MSZ Marcin Wojciechowski nominowany na stanowisko ambasadora RP na Ukrainie na początku sierpnia przez Bronisława Komorowskiego.

Źródło: kresy24.pl

Президент Польщі Анджей Дуда змінив послів у кількох країнах, зокрема в Україні та Іспанії. У «Польському моніторі» опубліковано чотири постанови, які відкликають дипломатів, призначених за часів президента Коморовського та уряду Громадянської платформи й Польської селянської партії.

«Відмінено дію постанови президента Польської Республіки від 5 серпня 2015 р. № 110.62.2015 щодо відкликання Генрика Літвіна 31 грудня 2015 р. з посади Надзвичайного і Повноважного Посла Польської Республіки в Україні та призначення Надзвичайним і Повноважним Послом Польської Республіки в Україні Марціна Войцеховського», – написано в розпорядженні.

Ці зміни не стали несподіванкою ani для поляків в Україні, ani для працівників польського МЗС. «Я попросив теперішнього польського посла в Україні Генрика Літвіна, щоб він залишився на довше, щонайменше до літа майбутнього року. Це пов'язано зі скрутною ситуацією в Україні, яка невідомо як розвиватиметься. У зв'язку з цим ми не можемо зараз собі дозволити експерименти і зміни», – зазначив міністр закордонних справ Польщі Вітольд Ващиковський, який ще на початку грудня інформував пресу, що колишній речник МЗС Марцін Войцеховський, призначений на початку серпня Броніславом Коморовським на посаду посла Польщі в Україні, не вирушить до українського дипломатичного представництва.

Джерело: kresy24.pl

W Polsce powstanie Obrona Terytorialna Kraju

У Польщі буде Територіальна оборона країни

Szef MON zapowiada utworzenie Obrony Terytorialnej Kraju. Jeszcze w tym roku powstaną trzy pierwsze brygady obrony terytorialnej na wschodzie Polski.

– Przechodzimy od słów do czynów – zapewnił minister Antoni Macierewicz. Dodał, że obrona terytorialna będzie budowana w taki sposób, aby naprawdę stanowić integralną część polskiej armii.

Na terenie poligonu 1. Warszawskiej Brygady Pancernej w Siedlcach, szef resortu obrony wizytował szkolenie Mazowieckiej Kompanii Obrony Terytorialnej. Jak mówił, wkrótce tego typu przedsięwzięcie ma być więcej. Za miesiąc podobne szkolenie ma się odbyć w Warszawie.

Minister obrony narodowej w uznam mował o ochotnikach, którzy – mimo braku wsparcia państwa – za własne pieniądze decydowali się szkolić pod kątem obrony terytorialnej. Zdaniem Antoniego Macierewicza z tej sytuacji płyną dwa wnioski – z jednej strony działania organizacji proobronnych pokazują skalę patologii, z jaką mieliśmy do czynienia w ostatnich ośmiu latach, z drugiej skalę determinacji polskiego narodu, żeby się bronić.

Ministrowi obrony towarzyszyli dowódcy brygady i jej siedleckiego garnizonu oraz pełnomocnik MON do spraw tworzenia Obrony Terytorialnej Kraju Grzegorz Kwaśniak. Zapewnił on, że prace nad utworzeniem narodowej obrony terytorialnej idą pełną parą.

Grzegorz Kwaśniak powiedział Informacyjnej Agencji Radiowej, że pierwsze konkretne decyzje zapadną w najbliższych tygodniach. W tym czasie ma zostać powołane dowództwo wojsk obrony terytorialnej i wyznaczona jego siedziba. Następnie będą powołane brygady obrony terytorialnej, których siedziby, w

pierwszej kolejności, znajdą się na wschodzie Polski. Grzegorz Kwaśniak zaznaczył, że poza przychylnością lokalnych władz kluczowy będzie kontekst operacyjno-strategiczny takiej siedziby.

Pełnomocnik ministra obrony dodał, że budowa wojsk obrony terytorialnej rozpocznie się już w tym roku – od budowy struktur powiatowych w województwach wschodnich. Oceniał, że faktyczną gotowość do działań żołnierze ci powinni osiągnąć w ciągu 2–3 lat.

Szef stowarzyszenia ObronaNarodowa.pl Grzegorz Matyasik wzywał szefa MON i jego deklaracje ocenia jako ważny sygnał. Zwrócił on uwagę, że minister obrony po raz pierwszy pojawił się na tego typu ćwiczeniach. Dodał, że dotychczas brakowało rozwiązań systemowych i wyraził nadzieję, że wkrótce się one pojawią.

Dziś największym problemem organizacji proobronnych jest brak funduszy. Beata Noskiewicz ze Stowarzyszenia Jednostek Strzeleckich «Strzelec» zwraca uwagę, że w tej chwili wszystkie koszty związane z ćwiczeniami i zakupem sprzętu ochotnicy ponoszą sami ochotnicy. Tymczasem gdyby pojawiło się wsparcie z MON organizacje proobronne mogłyby się jeszcze bardziej skupić na samym szkoleniu co jeszcze podniosłoby ich jakość.

W całym kraju, w różnego rodzaju organizacjach proobronnych, zrzeszonych jest około 30 tysięcy osób.

www.polskieradio.pl

Міністр оборони Польщі заявив про створення Територіальної оборони країни. Ще в цьому році на сході Польщі розмістять три перші бригади цієї структури.

«Ми переходимо від слів до вчинків», – заявив міністр Антоній Мацеревиц. Він додав, що територіальну оборону створюватимуть таким чином, щоб вона стала невід'ємною частиною польської армії.

На території полігону 1-ї Варшавської танкової бригади в Седльцях глава відомства оборони інспектував навчання, у яких взяла участь Мазовецька рота територіальної оборони. Як зазначив міністр, незабаром кількість таких заходів збільшиться. Через місяць подібні навчання мають відбутися у Варшаві.

Міністр оборони позитивно відгукнувся про добровольців, які, незважаючи на відсутність підтримки держави, вирішили пройти навчання територіальної оборони за власні кошти. На думку Антонія Мацеревиц, із цієї ситуації можна зробити два висновки: з однієї сторони, дії оборонних організацій показують масштаб патології, яка мала місце протягом останніх восьми років, із другої, – масштаб рішучості польського народу, коли мова йде про самозахист.

Міністра оборони супроводжували керівники бригади та її гарнізону в Седльцях, а також уповноважений Міністерства оборони у справах створення Територіальної оборони країни Гжегож Квасняк. Він переконував, що роботи над утворенням національної територіальної оборони йдуть повним ходом.

Гжегож Квасняк повідомив, що перші конкретні рішення буде прийнято протягом найближчих тижнів. За цей час мають призначити командування військ територіальної оборони

та визначити, де розташовуватиметься штаб. Потім буде створено бригади, штаб-квартири яких розмістять, передусім, на сході Польщі. Гжегож Квасняк зазначив, що, окрім прихильності місцевих органів влади, ключовим буде операційно-стратегічний контекст таких штаб-квартир.

Уповноважений міністра оборони додав, що створення військ територіальної оборони розпочнеться вже в цьому році з розбудови повітових структур у східних воєводствах. За його словами, фактичної готовності до дій солдати повинні досягти впродовж 2–3 років.

Голова товариства «ObronaNarodowa.pl» Гжегож Матясик вважає важливим сигналом візит міністра оборони та його заяви. Він звернув увагу на те, що міністр вперше перебував на таких навчаннях. Додав, що до цього часу бракувало системних рішень, і висловив надію на їх швидку появу.

Сьогодні найбільша проблема оборонних організацій – відсутність коштів. Беата Носкович із Товариства стрілецьких загонів «Стрілець» звертає увагу на те, що зараз за проведення навчань та купівлю спорядження добровольці платять самі. Натомість, якби Міністерство оборони надало відповідну підтримку, то оборонні організації могли б більше зосередитися на самій підготовці. Це тільки покращило б якість їхньої діяльності.

На території Польщі членами різних оборонних організацій є близько 30 тис. осіб.

www.polskieradio.pl

Książki od IPN

Przedstawiciele polskiego Instytutu Pamięci Narodowej po raz kolejny przywieźli do Łucka prezenty. 12 stycznia kolekcję książek wydanych w tej instytucji przekazali oni Bibliotece Wschodnioeuropejskiego Uniwersytetu Narodowego im. Łesi Ukrainki.

Dziekan Instytutu Filologii i Dziennikarstwa Jurij Hromyk przedstawił gości oraz podziękował za to, że po raz kolejny przyjeżdżają na uniwersytet z książkami, ale także z dialogiem na tematy kulturowe i historyczne.

Konsul Generalny RP w Łucku Beata Brzywczy podkreśliła ważność kontaktów rozbudowywanych pomiędzy IPN i WUN: «Dobrze, że Polska i Ukraina mogą otwarcie rozmawiać o problemach istniejących między nami w teraźniejszości, ale też w przeszłości. Dobrze byłoby, żeby Ukraińcy mieli możliwość dowiadywać się o nowych pracach historycznych ukazujących się w Polsce i odwrotnie – Polacy o podobnych pracach na Ukrainie».

W trakcie przekazywania biblioteki kilkudziesięciu polskich opracowań dyrektor Biura Edukacji Publicznej IPN dr Andrzej Zawistowski powiedział: «Bardzo się cieszę, że nasze publikacje trafiają do Biblioteki WUN. IPN to jeden z największych oraz najważniejszych wydawców książek historycznych. Co roku wydajemy około 200–300 różnych publikacji. Ukazują się one na polskim rynku w ciągu ostatnich piętnastu lat. Część z nich wydawana jest w różnych językach świata, w tym po ukraińsku. Wybraliśmy wydania, które mogą się przydać studentom i wykładowcom uniwersytetu. Mam nadzieję, że pomoże to nam w otwarciu nowego pola dla współpracy pomiędzy nami».

Przedstawiciele IPN przekazali bibliotece m.in. takie prace jak «Mity i stereotypy w dziejach Polski i Ukrainy w XIX i XX wieku», «Chronić i kontrolować. UB wobec środowisk i organizacji konspiracyjnych młodzieży na Lubelszczyźnie (1944–1956)», «Migawki z przeszłości. Opowieści świadków historii», «Nowogródzki Okręg AK w dokumentach, wybrał», «PZPR a „Solidarność” 1980–1981. Tajne dokumenty Biura Politycznego», «Od niepodległości do niepodległości. Historia Polski 1918–1989» i in.

P. o. dyrektora Biblioteki WUN Łesia Jurczuk podziękowała za ten prezent, podkreśliła także wysoką jakość druku książek i dodała, że pomogą one w nauce studentom, a także w pracy wykładowcom: «Wiedza o historii naszych narodów ułatwi nam uczyć się oraz przysłużyć się teraźniejszości oraz przyszłości».

Andrzej Zawistowski obiecał, że z radością odpowie na zapotrzebowania mieszkańców Wołynia i kolejnym razem przywiezie do Łucka te prace, których najbardziej będzie potrzebowała miejscowa młodzież oraz naukowcy. Opowiedział także o projektach realizowanych przez IPN w ciągu 15 lat swojego istnienia. Przeprowadził również krótką prezentację jednej z najnowszych książek Instytutu – «Polska – zarys dziejów». Została ona napisana w języku ukraińskim i dla Ukraińców.

«Kiedy mówimy do siebie i słuchamy siebie nawzajem, mamy szansę na znalezienie wspólnego dobra» – pokreślił pod koniec spotkania Andrzej Zawistowski. Wyraził nadzieję, że pojawi się książka o historii Ukrainy napisana po polsku i dla Polaków.

Wiktor JARUCZYK

Книги від ІПН

Щедрий подарунок вкотре привезли представники Інституту національної пам'яті Польщі до Луцька. 12 січня для бібліотеки Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки передали колекцію книг, виданих польською інституцією.

найважливіших видавців історичних книжок. Щороку ми видаємо приблизно від 200 до 300 різних публікацій, що з'являються на польському ринку впродовж останніх п'ятнадцяти років. Частина з них виходить іншими мовами, зокрема й українською. Ми підібрали видання, які можуть бути корисними для студентів і викладачів волинського університету. Сподіваюся, що цим відкриємо нове поле для нашої співпраці».

Представники ІПН Польщі подарували університетській бібліотеці такі видання, як «Mity i stereotypy w dziejach Polski i Ukrainy w XIX i XX wieku», «Chronić i kontrolować. UB wobec środowisk i organizacji konspiracyjnych młodzieży na Lubelszczyźnie (1944–1956)», «Migawki z przeszłości. Opowieści świadków historii», «Nowogródzki Okręg AK w dokumentach, wybrał», «PZPR a „Solidarność” 1980–1981. Tajne dokumenty Biura Politycznego», «Od niepodległości do niepodległości. Historia Polski 1918–1989» та інші.

Виконавчач об'єднання директора університетської бібліотеки Лесі Юрчук подякувала за подарунок, відзначила високий поліграфічно-видавничий рівень оформлення книжок і наголосила, що вони неодмінно допоможуть у навчанні студентам та в роботі викладачам: «Знаючи історію наших народів, нам буде легше правдиво будувати сьогодення і майбутнє».

Анджей Завістовський пообіцяв, що радо відгукнеться на запити волинян і наступного разу привезе до Луцька затребувані місцевією молоддю та науковцями праці. Представник ІПН Польщі розповів про найбільш успішні проекти, які реалізувала ця державна установа впродовж 15 років свого існування. Також він провів коротку презентацію одного з найновіших видань «Польща. Нарис історії», яке спеціально підготували українською мовою і для українців.

«Коли ми говоримо та слухаємо один одного, то маємо шанс дійти до спільного добра», – наголосив на закінчення зустрічі Анджей Завістовський і зазначив, що сподівається на появу історії України польською мовою для поляків.

Виктор ЯРУЧІК

III Konkurs Historyczny o Żołnierzach Wyklętych

Nagroda główna: **WYCIECZKA DO BRUKSELI**
informacje: www.kgpkobyłka.pl; www.facebook.com/KlubGazetyPolskiejKobyłka

Studiuje w Rzeszowie

Jestem studentką drugiego roku w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie. Na tej uczelni studiuja nie tylko obywatele Ukrainy, ale także Kazachstanu, Tadżykistanu, Kirgistanu, Malezji, Indii, Czech, Włoch, Grecji, Rosji i wielu innych krajów.

Uczelnia jest prywatna, dlatego studia tu są płatne. Jednak wybór kierunków jest dość duży. Jest kilka kierunków, na których można studiować w języku angielskim i polskim. Osobiście dla mnie atrakcyjny był ten fakt, że od początku nauki na prywatnej uczelni można dostać zniżkę na czesne za pierwszy semestr, podając świadectwo dojrzałości z odpowiednią średnią ocen i zdając test IQ na wysokim poziomie. Udało mi się uzyskać 50% zniżki, a już w następnym semestrze ze względu na miejsce w wewnętrznym rankingu dostałam stypendium, wysokość którego wynosiła około 85% opłat za moje studia. Ranking studentów opiera się na dwóch kryteriach: średnia ocen za semestr i wyniki działalności w życiu studenckim (za twórcze, sportowe osiągnięcia, aktywne uczestnictwo w klubach naukowych i konkursach).

Wybrałam tę uczelnię ze względu na kierunek, na którym teraz studiuje – Aviation Management (Zarządzanie w lotnictwie). WSiIZ wprowadziła studia na tym kierunku pod patronatem przewoźnika lotniczego Lufthansy. Jest to jedyna uczelnia w Polsce i czwarta w Europie, która kształci specjalistów w zakresie zarządzania w lotnictwie. Program studiów jest ciekawy, za 3,5 roku można uzyskać tytuł inżyniera. Dla nauki w języku angielskim potrzebny jest certyfikat potwierdzający znajomość języka angielskiego na poziomie B2 (wykaz ewentualnych certyfikatów można znaleźć na stronie internetowej uczelni).

Chociaż we WSiIZ studiuje dużo Ukraińców, to w mojej 25-osobowej grupie jestem jedyną Ukrainką, jest jeszcze czworo Kazachów, reszta – Polacy.

Uczelnia dużo uwagi poświęca twórczości i dodatkowym zajęciom dla studentów. Organizowane są konkursy talentów, konkurs «Miss WSiIZ», dni otwartych kół naukowych, wieczory tematyczne i dyskoteki.

WSiIZ w ramach różnych programów pomaga także studentom znaleźć pracę i praktykę. Mój napięty plan zajęć nie pozwala na połączenie studiów i pracy, ale dzięki programowi Unii Europejskiej, uczelnia już po pierwszym roku nauki pomogła mi znaleźć letnią płatną praktykę w rzeszowskiej firmie. Na drugim i trzecim roku studiów licencjackich oraz na studiach magisterskich jest więcej możliwości połączenia nauki i pracy ze względu na mniej napięty harmonogram. Jednak miasto nie jest duże, więc myślę, że jest trudniej znaleźć pracę, niż w wielkich miastach Polski.

Dla wielu naszych studentów dostępne są programy wymiany, ponieważ uczelnia utrzymuje kontakty z szkołami wyższymi w innych miastach i krajach. W następnym

semestrze będę studiować w ramach bezpłatnego programu wymiany ERASMUS+ na niemieckim uniwersytecie IUBH (w pobliżu miasta Bonn).

Do minusów mogę zaliczyć to, że zajęcia są nierównomiernie rozdzielone w ciągu semestru. Są tygodnie, kiedy zajęcia są od 8.00 do 20.00 niemal bez przerwy, a bywają wolne dni w środku tygodnia. Następna niedogodność: zajęcia na moim kierunku prowadzone są w kampusie za miastem. Jest on bardzo nowoczesny, ale żeby dostać się do głównego gmachu uczelni trzeba stracić na dojazd godzinę. Jedyny akademik WSiIZ znajduje się w pobliżu tego gmachu. Oczywiście, można zamieszkać tam, ale studenci zazwyczaj omijają tę opcję dlatego, że wieczorem autobusy po prostu nie jeżdżą do tej odległej okolicy. Dlatego, jeśli zdecydujecie się na studia w WSiIZ, radzę od razu pomyśleć o znalezieniu mieszkania lub pokoju w Rzeszowie. Wynajęcie mieszkania będzie kosztowało średnio 350–600 złotych od osoby (w zależności od liczby osób, warunków i osiedla).

Rzeszów — to bardzo komfortowe, wygodne, przytulne i zadbane miasto. Jest w nim bezpiecznie zarówno w dzień, jak i w nocy. Być może komuś ten komfort może wydać się nudnym, bo choć często tu się odbywają festiwale, koncerty, dyskoteki i inne przedsięwzięcia, ich zakres różni się od dużych polskich miast. Rzeszów jest partnerem Łucka, dlatego przejazd w komunikacji miejskiej dla studentów z Łucka jest bezpłatny (dostajemy od Urzędu Miasta specjalne dokumenty podróży). Ale niedogodnością dla nas jest to, że nie ma bezpośredniego połączenia z Rzeszowa do Łucka, można jechać autobusem tylko do Lwowa lub do Równego.

Jestem zadowolona ze studiów tutaj. Specjalność Aviation Management jest rodzynkiem WSiIZ, ale, jak opowiadają studenci, na wysokim poziomie prowadzone są również studia w zakresie informatyki (w języku polskim lub angielskim), grafiki i dziennikarstwa (w języku polskim). W porównaniu z innymi polskimi uczelniami studia w języku polskim są stosunkowo niedrogie, ale jeśli planujecie studia w języku angielskim, będziecie musieli zapłacić więcej. Ukraińcy, którzy chcą tu studiować, mogą dostać konsultacje po ukraińsku. Na stronie internetowej WSiIZ są wszystkie niezbędne informacje, także szczegółowo napisane w języku ukraińskim. Tu możecie znaleźć informacje o dniach otwartych, które odbędą się wiosną w różnych miastach Ukrainy, dlatego trzeba monitorować aktualizacje oficjalnej ukraińskiej strony uniwersytetu.

Anastasia ROMANIUK
Foto: wsiz.rzeszow.pl

Я навчаюся в Жешуві

Уже другий рік навчаюся в Університеті інформаційних технологій та менеджменту в Жешуві. Тут навчаються не лише студенти з України, а й із Казахстану, Таджикистану, Киргизстану, Малайзії, Індії, Чехії, Італії, Греції, Росії та багатьох інших країн.

Оскільки це приватний навчальний заклад, навчання тут платне. Проте вибір спеціальностей досить різноманітний. На декількох спеціальностях можна навчатися англійською та польською мовами. Особисто мене привабив факт, що від початку навчання у приватному ВНЗ можна отримати зniżку в оплаті за перший семестр, представивши атестат із відповідним середнім балом та здавши IQ-тест на високому рівні. Мені вдалося одержати зniżку в 50 %, а вже наступного семестру за внутрішнім рейтингом я отримала стипендію, яка становила приблизно 85 % від вартості мого навчання. Рейтинг студентів базується на двох критеріях: середній бал за навчальний семестр та бали активності в студентському житті (за творчі, спортивні досягнення, активну участь у наукових клубах, конкурсах).

Я обрала цей вищий навчальний заклад через спеціальність, на якій нині навчаюся, «Aviation Management». УІТМ запровадив навчання на цій спеціальності під патронатом авіакомпанії Люфтваганс. Це єдиний ВНЗ у Польщі та четвертий у Європі, який готує спеціалістів в управлінні авіацією. Навчальна програма цікава, за 3,5 роки можна отримати ступінь інженера. Для навчання англійською мовою потрібно мати сертифікат, який підтверджує знання мови на рівні B2 (список можливих сертифікатів можна відшукати на сайті університету).

Хоча в УІТМ багато українців, у моїй групі з 25 людей я одна українка, ще четверо – казахи, решта – поляки.

Навчальний заклад приділяє увагу творчості та додатковій зайнятості студентів. Є багато наукових клубів, двері до яких відчинені для кожного студента, а також хор, спортивні кола. Організують конкурси талантів, «Міс УІТМ», день відкритих наукових кіл, тематичні вечори та дискотеки.

Університет допомагає студентам завдяки різним програмам знайти роботу та практику. Мій напружений розклад зараз не дозволяє поєднувати навчання та роботу, але через програму Європейського Союзу університет допоміг мені знайти літню оплачувану практику в жешувській фірмі вже після першого року навчання. Старшокурсники та магістри мають більше можливостей поєднувати навчання та роботу завдяки менш напруженому розкладу. Проте місто невелике, тому, думаю, роботу тут знайти складніше, ніж у більших містах Польщі.

Для наших студентів доступні програми обміну, адже університет підтримує тісні зв'язки з навчальними закладами інших міст і країн. Наступного семестру я навчатиму-

ся в рамках безкоштовної програми обміну ERASMUS + у німецькому університеті IUBH (поблизу міста Бонн).

До мінусів можу віднести розклад, який нерівномірно розподілено протягом семестру. Бувають тижні, коли ми «живемо» на парах із 8.00 до 20.00 практично без перерв, а інколи маємо вихідні посеред тижня. Наступний мінус – заняття на моїй спеціальності зосереджено в корпусі за містом. Він дуже сучасний, але на те, щоб дістатися від нього до головного корпусу університету, потрібно витратити годину. Єдиний університетський гуртожиток знаходиться поруч із цим віддаленим корпусом. Звичайно, можна вийти із ситуації, поселившись там, але студенти переважно оминають цей варіант, бо ввечері автобуси до цього мікрорайону просто не їздять. Тому, якщо ви оберете навчання в УІТМ, раджу одразу подумати про пошук квартири чи кімнати в Жешуві. Вартість проживання у квартирі становитиме в середньому 350–600 злотих за місце (залежно від кількості людей, умов та району проживання).

Жешув – надзвичайно комфортне, затишне та доглянуте місто. У ньому безпечно як вдень, так і вночі. Можливо, комусь цей затишок все ж може здатися нудним, бо, хоч тут часто проводять фестивалі, концерти, дискотеки та інші заходи, вони не вирізняються масштабом. Жешув – побратим Луцька, тому проїзд для студентів із Луцька безкоштовний (ми отримуємо в міській раді спеціальні проїзні документи). Але недолік для нас – немає прямого сполучення від Жешува до Луцька, їхати можна автобусом лише до Львова або Рівного.

Я задоволена навчанням тут. Спеціальність «Авіаційний менеджмент» – родзинка УІТМ, але, як розповідають студенти, на високому рівні проводиться навчання також на інформатиці (англійською або польською мовою), графіці та журналістиці (польською мовою). Порівняно з іншими університетами Польщі навчання польською мовою тут відносно недорого, але, якщо ви плануєте навчатися англійською, доведеться заплатити дорожче. Українці, котрі сюди вступають, можуть отримати консультації українською мовою. На сайті УІТМ вся необхідна інформація теж детально розписана українською. Там ви можете знайти й інформацію про дні відкритих дверей, що відбудуться навесні в різних містах України, тому слідкуйте за оновленнями на офіційній українській сторінці університету.

Анастасія РОМАНИУК
Фото: wsiz.rzeszow.pl

Ocaleni od zapomnienia: polskie antysowieckie podziemie

Повернуті із забуття: польське антирадянське підпілля

W ciągu roku w rubryce «Ocaleni od zapomnienia» przedstawialiśmy uwadze naszych Czytelników szkice biograficzne o polskich żołnierzach, którzy trafili do sowieckiej niewoli. Następny cykl publikacji zostanie poświęcony działalności polskiego podziemia na terenach województwa wołyńskiego w latach 1939–1941.

Wystawszy we wrześniu 1939 r. główne rezerwy wojskowe do walki z Wehrmachtem, polski rząd był wstrząśnięty ofensywą ZSRR. Uważał on, że taki cios w plecy niweczy prowadzenie zorganizowanej walki na ziemiach polskich. Po porażce w Warszawie podziemie było bardzo słabe, a w dodatku zostało podzielone na dwa obozy ze względu na konfrontację między zwolennikami i przeciwnikami rządu.

Po obu stronach granicy sowiecko-niemieckiej, powracający do swoich domów polscy żołnierze nie ukrywali rozczarowania z powodu działań rządu i dowództwa sił zbrojnych, które pozostawiły wojsko na pastwę wroga i uciekły. Większość młodych Polaków straciła ufność do polityków i próbowała na własną rękę zorganizować walkę z sowieckimi i niemieckimi okupantami, więc poszła do podziemia. Jednak rząd na uchodźstwie na wszelki sposób starał się kontrolować działalność tych organizacji, zarówno na terenie Generalnego Gubernatorstwa, jak też w Ukrainie Zachodniej, zdając sobie sprawę z tego, że poróżnione grupy polskich patriotów nie są w stanie skutecznie sprzeciwić się wrogowi. Dopiero wspólne, połączone wysiłki mogły się stać tą realną mocą, która za wsparciem sojuszników przywróciłaby państwo polskie.

Duże nadzieje rząd pokładał w generale M. Tokarzewskim-Karaszewicz (ps. «Michał», «Stolarski», «Doktor»). Pozostając w okupowanej przez niemieckie wojsko Warszawie, otrzymał rozkaz zorganizowania działalności podziemia i podporządkowania go rozkazom Rządu RP na uchodźstwie. 27 września 1939 roku założył wojskowo-polityczną organizację Służba Zwycięstwu Polski (SZP). Łączyła ona polskich żołnierzy uratowanych przed niewolą, którzy nie zdążyli wyemigrować do krajów sojuszników. 13 listopada 1939 r. nowy Naczelnik Wódz Polskich Sił Zbrojnych generał Władysław Sikorski założył Związek Walki Zbrojnej (ZWZ) – podziemną organizację wojskową na terenie okupowanej Polski. Na czele organizacji w Warszawie stanął generał M. Tokarzewski-Karaszewicz, a założona przez niego organizacja SZP przystąpiła do ZWZ i stała się jego rdzeniem. Później we Lwowie i na Wołyniu ZWZ rozdzielił się. We współczesnej historiografii te organizacje są nazywane ZWZ–1 i ZWZ–2.

W pierwszych dniach listopada 1939 r. NKWD we Lwowie zlikwidowało jedną z pierwszych polskich podziemnych jednostek, zorganizowaną przez generała M. Januszajtisa nazywaną Polską Organizacją Walki o Wolność (POWW). Aresztowany jej członek A. Leitner pod fizycznym i moralnym przymusem na pierwszych przesłuchaniach wymienił znanych mu uczestników «kontrewolucyjnego spisku», którzy pragnęli jak najszybciej konsolidować patriotów i zapewnić im konieczną broń dla tego, aby w odpowiedniej chwili przejąć władzę. Na podstawie POWW założono grupę dywersyjną, która przygotowywała akty terrorystyczne na strategicznych obiektach w momencie oczekiwanego powstania zbrojnego. W Równem o tych zamierzeniach dowiedział się ksiądz S. Zientara, u którego z fałszywymi dokumentami, ukrywając się pod imionami Anny Staszewskiej i Tadeusza Staszewskiego zatrzymali się siostra i brat Michała Januszajtisa. Kapłan często prowadził rozmowy z J. Jaźwińskim, jednym z aktywistów rówieńskiego podziemia, którego poinformował, że lwowskie dowództwo planuje akcje radykalnej walki z okupantami, zwłaszcza

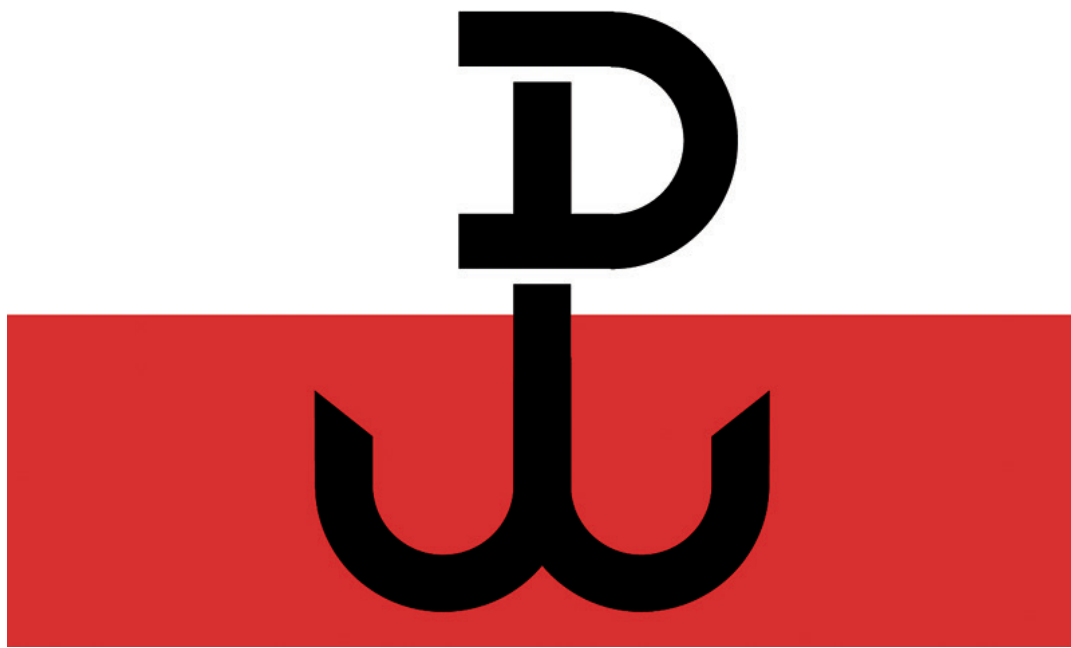
akcje dywersyjne mające wyburzyć mosty w Łucku, Dubnie, Warkowiczach (obecnie rejon dubieński), w kierunku Równa–Dubno oraz na trasie koreckiej we wsi Horbaków (obecnie rejon hoszczański). Te działania, według dowódców podziemia, miały powstrzymać wycofanie się Armii Czerwonej w czasie ofensywy wojsk sojuszników Polski – Anglii i Francji – oraz przeszkodzić wywiezieniu zasobów materialnych w głąb Związku Radzieckiego. POWW planowała również akcje terrorystyczne skierowane przeciw funkcjonariuszom sowieckim, zaatakowanie niedawno utworzonych instytucji i organizacji, uwolnienie polskich jeńców wojskowych z obozów pracy, uszkodzenie linii telefonicznych i telegraficznych.

Po przesłuchaniach A. Leitnera do więzień NKWD trafiło 24 uczestników ruchu podziemnego. Organizacja straciła główne zapasy broni i amunicji. Jednym z negatywnych skutków jej ujawnienia były masowe prewencyjne aresztowania oficerów Wojska Polskiego na całym terenie Zachodniej Ukrainy. W ręce zarządów karno-represyjnych trafiły także dowódcy UNDO jako sympatycy ruchu oporu przeciw sowieciom i byli oficerowie wojska carskiej Rosji. Tak więc pierwsza próba założenia licznej organizacji konspiracyjnej skończyła się niepowodzeniem.

Na jej miejscu we Lwowie powstało trzy podziemne polskie jednostki, konkurujące ze sobą. O nich od kurierów dowiedział się szef warszawskiego dowództwa M. Tokarzewski-Karaszewicz. Pierwszą formacją dowodził pułkownik W. K. Żebrowski («Żuk», «Stary Kowal»), drugą dowodził pułkownik J. Sokołowski («Trzaska», «Jan»), na czele trzeciej jednostki podziemnej stał major Z. Dobrowolski («Feliks», «Zygmunt»), który kierował organizacją założoną przez generała M. Borutę-Spiechowicza («Kopa»). Wszystkie trzy organizacje utrzymywały kontakt z rządem przez Rumunię. Każda z tych struktur starała się o zwiększenie liczby swych członków poprzez zaangażowanie Polaków mieszkających na Wołyniu, odbywając w tym celu podróże wywiadowcze do Równego, Łucka, Krzemieńca.

Kurierzy przybywający do Warszawy z Angersa (Francja) w grudniu 1939 r. wymagali od generała M. Tokarzewskiego-Karaszewicza, by pozostawił lokalną organizację swojemu

Prотягом року в рубриці «Повернуті із забуття» ми пропонували увазі наших читачів біографічні нариси про польських військових, котрі потрапили до радянської неволі. Наступний цикл публікацій буде присвячений діяльності польського підпілля на території колишнього Волинського воєводства в 1939–1941 рр.

Кинувши у вересні 1939 р. основні військові резерви на боротьбу з військами Вермахту, польський уряд був приголомшений загарбницькими діями СРСР. Він не мав впевненості, що на захоплених Червоною армією східних землях з'явиться сила, спроможна нести ідею відновлення Польщі. Та й у Варшаві після поразки робота підпільного руху організовувалася мляво. Конфронтація, що розгорілася між прихильниками і противниками уряду, розділила підпілля на два табори.

Із обох боків радянського-німецького кордону польські солдати, що поверталися до своїх домів, не приховували розчарування діями уряду та командування збройних сил, які, залишивши військо на поталу ворогові, втекли. Більшість молодих поляків втратили довіру до політиків і взяли самотужки організовувати боротьбу з радянськими та німецькими окупантами, перейшовши на нелегальне становище. Проте еміграційний уряд усіляко намагався контролювати діяльність таких організацій як на території генерал-губернаторства, так і в Західній Україні, розуміючи, що розрізнені групи польських патріотів не здатні ефективно протидіяти ворогові. Лише об'єднані зусилля могли стати реальною силою, спроможною за підтримки союзників відновити Польську державу.

Великі надії уряд покладав на генерала М. Токажевського-Карашевича («Міхал», «Столярський», «Доктор»). Залишившись в окупованій німецькими військами Варшаві, він отримав завдання налагодити роботу підпілля та підпорядкувати її наказам уряду. 27 вересня він створив військово-політичну організацію «Служіння перемозі Польщі» (СПП), що об'єднала польських військовослужбовців, які вціліли від полону й не встигли емігрувати до країн-союзників. 13 листопада 1939 р. новий Верховний головнокомандувач Польських збройних сил генерал Владислав Сікорський заснував Союз збройної боротьби (СЗБ) – підпільну військову організацію на території окупованої Польщі. Керівний центр організації у Варшаві очолив генерал М. Токажевський-Карашевич, а створена ним організація СПП увійшла до складу союзу, ставши його стрижнем. Пізніше у Львові й на Волині СЗБ розділився. В сучасній історіографії ці організації фігурують під назвами СЗБ–1 і СЗБ–2.

На початку листопада 1939 р. УНКВС Львова ліквідувало одне з перших польських підпільних формувань, організоване генералом М. Янушайтісом під назвою «Польська організація боротьби за свободу» (ПОБС). Арештований її член А. Лейтнер під фізичним і моральним тиском на перших допитах назвав відомих йому учасників «контрреволюційної змови», які намагалися якомога швидше консолідувати національно свідомі кадри та забезпечити їх необхідною зброєю для того, аби в потрібний момент захопити владу. На базі ПОБС була створена диверсійна група, яка вела підготовку до здійснення терористичних актів на стратегічних об'єктах у момент очікуваного збройного повстання. У Рівному про її наміри стало відомо ксьондзу С. Зентарі, у якого з фальшивими документами на ім'я Анни Костянтинівни Сташевської та Тадеуша Костянтиновича Сташевського зупинилися сестра і брат М. Янушайтіса. Духівник часто спілкувався з Я. Язвінським – одним з активістів рівненського підпілля, якому повідомив, що львівський керівний центр планує радикальні заходи боротьби з окупантами, зокрема диверсійні акти зі знищення мостів у Луцьку, Дубні, Варковичах (тепер Дубенський район), на трасі Рівне–Дубно та на Корецькому шосе в селі Горбаків (тепер Гоцанський район). Такі дії, на думку очільників підпілля, мали стати на заваді відходу Червоної армії під час наступу військ союзників Польщі – Англії і Франції – та перешкодити вивезенню матеріальних ресурсів углиб СРСР. У плани ПОБС входили також терористичні акти проти радянських функціонерів, напади на новостворені установи та організації, звільнення військовополонених поляків із трудових таборів, псування телефонних і телеграфних ліній.

За результатом допитів А. Лейтнера до казематів НКВС потрапили 24 учасники підпільного руху. Організація втратила основний запас зброї та боєприпасів. Одним із негативних наслідків її викриття стали масові превентивні арешти офіцерів Війська Польського у всій Західній Україні. У поле зору карально-репресивних органів потрапили керівники УНДО, як симпатичні антирадянського руху опору, та колишні офіцери царської армії. Таким чином, перша спроба створити чисельну конспіративну організацію виявилася невдалою.

На її місці у Львові виникли три підпільні польські об'єднання, що конкурували між собою. Про них від кур'єрів довідався очільник варшавського керівного центру М. Токажевський-Карашевич. Першим об'єднанням керував полковник В.-К. Жебровський («Жук», «Старий коваль»), другим – полковник Я. Соколовський («Тшаска», «Ян»), на чолі третього об'єднання знаходився майор З. Добровольський («Фелікс», «Зигмунт»), який очолив організацію, створену генералом М. Бороту-Спеховичем («Копя»). Усі три організації підтримували зв'язок з урядом через Румунію. Кожна з цих структур намагалася збільшити свою чисельність завдяки залученню поляків – мешканців Волині, роблячи для цього зондувальні поїздки до Рівного, Луцька, Кременця.

Кур'єри, які прибували до Варшави з Анжера (Франція), у грудні 1939 р. вимагали від генерала М. Токажевського-Карашевича залишити місцеву організацію на свого заступника полковника С. Ровецького («Раконь», «Грот») і негайно вирушити на територію, окуповану СРСР, для налагодження підпільної роботи. Уряд ставив вимогу, аби М. Токажевський-Ка-

застęпы, пулководникови S. Roweckiemu («Rakoń», «Grot») i natychmiast wyruszył na tereny okupowane przez ZSRR w celu organizacji działalności podziemnej. Rząd postawił żądanie, aby M. Tokarzewski-Karaszewicz przekonał wszystkie trzy jednostki podziemne do łączności i wspólnej organizacji swej działalności, żeby uchronić członków podziemia przed represjami. Ponadto, generał miał kontrolować wszystkie polskie ośrodki podziemne na terenach okupowanych przez władze sowieckie.

Masowe nielegalne przekraczanie przez Polaków granicy rumuńskiej najwyraźniej nie odpowiadało Rządowi RP na uchodźstwie. Dlatego generałowi poręczono także kontrolę nad tym procesem. Na przekroczenie granicy mógł zezwalać tylko oficerom Wojska Polskiego, pilotom i żołnierzom broni pancernej niezależnie od stopnia.

Jeśli główne dowództwo ZWZ generalnie orientowało się w sytuacji we Lwowie, to z Wołynia nie nadchodzili żadne informacje o działalności podziemia. Żeby dowiedzieć się o tamtejszej sytuacji pułkownik S. Rowecki zaproponował M. Tokarzewskiemu-Karaszewiczowi wysłanie tam pułkownika T. Majewskiego («Szmigiel»). Około 27 stycznia 1940 r. razem z T. Majewskim na Wołyń wyruszyli R. Kasprzycki i J. Bronikowski, którzy otrzymali sowieckie paszporty i książeczki wojskowe na nazwiska Ryszarda Burdy i Jerzego Potapowa. Utworzona trójka miała na celu dokładne zbadanie politycznej sytuacji na Wołyniu, nastawienia miejscowych Polaków i w końcu zorganizowanie tam działalności antysowieckiej organizacji konspiracyjnej. Na stacji Kiwerce (obecnie obwód wołyński) grupa podzieliła się: T. Majewski i J. Bronikowski wyruszyli do Równego, dokąd przybyli 30 stycznia, a R. Kasprzycki wybrał się do Łucka. Po miesiącu sam generał M. Tokarzewski-Karaszewicz musiał wyjechać na byłe wschodnie tereny Rzeczypospolitej, aby wypełnić rozkaz Rządu RP na emigracji. W nocy z 6 na 7 marca 1940 r. w czasie próby nielegalnego przekroczenia granicy niemiecko-sowieckiej został zaaresztowany przez sowieckie organy represyjne.

Nie czekając na inicjatywę z zewnątrz, lokalni zwolennicy przywrócenia państwa polskiego zaczęli się jednoczyć wokół idei narodowych. Po raz pierwszy pomysł o działalności konspiracyjnej na Wołyniu zabrzmiął na zebraniu Związku Legionistów i Polskiej Organizacji Wojskowej w Równem 17 września 1939 r. Od razu kompletnej organizacji konspiracyjnej założyć się nie udało, ale postanowiono pomagać rodzinom polskich oficerów, którym nowe władze rozkazały natychmiastowe pozostawienie koszar. Pomoc praktyczna polegała na dostarczaniu darmowego żywienia i poszukiwaniu noclegu. Jednak w środowisku tych organizacji nadal krążyły pomysły o sprzeciwieniu się reżimowi bolszewickiemu. Później nieliczna grupa mieszkańców Równego, głównie nauczyciele, na czele z prezesem związku zawodowego nauczycieli J. Hofmanem dołączyła do formacji, która, według dowództwa ZWZ–1, została założona z inicjatywy E. Rydza-Smigłego i J. Becka. Według J. Kopczyńskiego, na początku lutego 1940 r. J. Hofman zaciągnął go w szeregi tej grupy i mianował komendantem dzielnicy, do której należało przedmieście Równego Cegielnia. Właśnie tam mieszkało dużo podoficerów, członków Związku Legionistów wyrzuconych z koszar. Oni wiedzieli, gdzie jest przechowywana broń.

Od lwowskiego dowództwa ZWZ–1 na negocjacje z J. Hofmanem przyjeżdżał J. Włodawski («Wit», «Józek»). W czasie poprzedniego spotkania, miesiąc przed tym, zaproponował on J. Hofmanowi stanąć na czele rówieńskiego powstańczego okręgu ZWZ, ponieważ był znany jako działacz społeczny nie tylko w Równem, lecz też w całym województwie wołyńskim i cieszył się dużym autorytetem wśród miejscowej inteligencji polskiej. Jednak ten nieufnie odebrał tę propozycję i wymagał spotkania z kierownikiem organizacji. Aktywność lwowskiego podziemia bardzo poruszyła J. Hofmana i po obradach ze swoimi współpracownikami postanowił wysłać do Warszawy swojego przedstawiciela. Tymczasem on miał przybyć na spotkanie do jednego z konspiracyjnych mieszkań we Lwowie. Do spotkania nie doszło, gdyż wkrótce J. Hofman został aresztowany, a działalność założonego przez niego ośrodka podziemnego została zawieszona jeszcze na początkowym etapie tworzenia struktury dowódczej.

Польscy oficerowie w Dubnie, bracia

F. i W. Bachowie jako jedni z pierwszych w październiku 1939 r. zaczęli agitować Polaków do pojednania i stawiania oporu Armii Czerwonej. Gromadząc i ukrywając broń, zamierzali zorganizować jednorazowy atak wojskowy, po którym mieli uciec za granicę. Inna założona na tych terenach grupa konspiracyjna składała się z polskich oficerów uciekinierów, którzy po nawiązaniu kontaktów z lokalną ludnością również planowali walczyć z Armią Czerwoną. Jednak o tych wszystkich zamiarach dowiedziała się Łucka Grupa Operacyjno-Czekistowska od agenta «Kowalczuka».

W Zdobunowie miejscowi kolejarze, którym udało się uniknąć aresztu, w październiku 1939 r. założyli grupę podziemną na czele z zastępcą szefa stacji kolejowej w Zdobunowie K. Nize. Jej członkowie rezygnowali z pracy, ponieważ uważali, że prace na rzecz władz sowieckich są zdradą interesów Polski. Według F. Filipińskiego, do organizacji należało ponad 30 osób, które utrzymywały kontakty ze Lwowem i Budapesztem, skąd za pomocą kurierów otrzymywały dyrektywy o organizacji ruchu antysowieckiego. Głównym kierunkiem ich działalności miały być dywersje w komunikacji kolejowej. Jednak areszty byłych kolejarzy na stacji Zdobunów, szczególnie tych, którzy pracowali na szepietowskiej trasie i byli podejrzewani o współpracę z polskim wywiadem, zmusiły K. Nize do zmiany kierunków działalności. Od grudnia 1939 r. członkom podziemia zaproponowano natychmiastowe pozostawienie okupowanych przez bolszewików terenów i opracowaną przez dowództwo nielegalną drogą dostanie się do Rumunii czy Niemiec. Większości z nich udało się nielegalnie przekroczyć granicę, inni (K. Nize, F. Filipiński, J. Adamski) trafili do więzienia NKWD i zostali skazani jako członkowie «terrorystycznej organizacji podziemnej».

Z powodu nieobecności rezerwistów i fachowców wojskowych, którzy zostali zmobilizowani na wojnę niemiecko-polską, pomysł założenia oporu zaczęła realizować patriotycznie nastawiona młodzież. W drugiej połowie października 1939 r. w Równem, z inicjatywy uczniów lokalnego gimnazjum i absolwentów szkoły powstała siedmioosobowa młodzieżowa podziemna grupa. Na pierwszym i jedynym zebraniu, które odbyło się w mieszkaniu J. Nowackiego, zostały sformułowane jej główne zadania na początkowym etapie przygotowania do obalenia reżimu sowieckiego. Pierwsze z nich polegało na zaciąganiu nowych członków w dzielnicach, gdzie mieszkał każdy obecny na spotkaniu. W tym celu miasto zostało podzielone na kilka dzielnic. Drugim zadaniem był zbiór pieniędzy na kupno broni i mobilizacja do szeregów organizacji osób, które знаły się na wojskowości i potrafiły jeździć samochodem, aby nauczyć tego młodzież. Ponieważ polskie wojsko w czasie wycofania się we wrześniu 1939 r. pozostawiło dużo broni, powstańcy postanowili z tego skorzystać. Zaplanowali zrabowanie wagonu z bronią na stacji Zdobunów, jednak na przeszkodzie tej operacji stanęły aresztowania kilku członków grupy.

W trakcie organizowania się, młodzieżowy ruch oporu napotkał wiele przeszkód. Po pierwsze, utworzone formacje były nieliczne, angażowano do nich młodzież bez doświadczenia w działalności konspiracyjnej, rządili też młodzi i niedoświadczeni, którzy nie potrafili wydawać ścisłych rozkazów i kontrolować ich wypełniania. Po drugie, działaczom podziemia nie udało się zdobyć dla siebie broni i amunicji. Po pierwszych aresztach stało się jasne, że na poziomie lokalnym, bez łączności z innymi nielegalnymi organizacjami polskimi, bez centralizowanego dowództwa, nie uda się zrealizować planu obalenia reżimu sowieckiego.

W tym czasie wśród młodzieży szerzono informację o możliwych masowych deportacjach gimnazjalistów i studentów polskiego pochodzenia do oddalonych rejonów ZSRR. Aby uniknąć deportacji wielu z nich wspierało ideę nielegalnego przekroczenia granicy i późniejszego dostania się do Francji w celu dołączenia do Wojska Polskiego. Ta droga wydawała się powstańcom bardziej zorganizowana i skuteczna w walce nie tylko ze Związkiem Radzieckim, lecz też z Niemcami. 27 listopada 1939 r. na stacji Skole (obecnie obwód lwowski) podczas nielegalnego przekroczenia granicy, kilku członków podziemia aresztowano przez organy NKWD. M. Sasin trafił do więzienia sowieckiego natychmiast po powrocie ze Lwowa do Równego. Ogólnie uwięziono 14 członków rówieńskiego podziemia młodzieżowego. **(Ciąg dalszy w następnym numerze).**

Tetiana SAMSONIUK

рашевич переконав усі три львівські формування об'єднатися й організувати свою роботу таким чином, щоб уберегти членів підпілля від репресій. Окрім цього, генералові доручили встановити контроль над усіма осередками польського підпілля на території, окупованій радянською владою.

Масовий нелегальний перехід поляків через румунський кордон, очевидно, не влаштовував польський уряд в еміграції. Тому генералові дали завдання взяти під контроль і цей процес, дозволивши переходити лише офіцерам Війська Польського, а також пілотам і танкістам не залежно від військового звання.

Якщо Головне командування СЗБ в цілому знало про ситуацію у Львові, то з Волині не було жодних звісток про діяльність підпілля. Щоб з'ясувати ситуацію, полковник С. Ровецький запропонував М. Токажевському-Карашевичу відправити туди полковника Т. Маєвського («Шмигель»). Попри вагання генерала, останній вирушив на територію, окуповану Червоною армією. Приблизно 27 січня 1940 р. разом із Т. Маєвським на Волинь направилися Р. Каспицький і Є. Броніковський, які отримали радянські паспорти та військові книжки: перший – на ім'я Ришарда Бурди, другий – Єжи Потапова. Створена трійка мала на меті ретельно вивчити політичну ситуацію на Волині, з'ясувати настрої поляків і врешті розгорнути організаційну роботу зі створення антирадянської конспіративної організації. На станції Ківерці (тепер Волинська область) група розділилася: Т. Маєвський і Є. Броніковський попрямували до Рівного, куди прибули 30 січня, а Р. Каспицький – до Луцька. Через місяць і сам генерал Токажевський-Карашевич був змушений їхати на колишні східні території Речі Посполитої, щоб виконати завдання еміграційного уряду. У ніч із 6 на 7 березня 1940 р. при спробі нелегального переходу німецько-радянського кордону його арештували радянські карально-репресивні органи.

Не чекаючи ініціативи ззовні, місцеві прихильники відновлення Польської держави почали гуртуватися довкола національних ідей. Уперше думка про налагодження конспірації на Волині прозвучала на зборах «Союзу легіонерів» і Польської Організації Військової в Рівному 17 вересня 1939 р. Відразу повноцінну конспіративну організацію створити не вдалося, але було прийнято рішення допомагати родинам польських офіцерів, яким нова влада наказала негайно звільнити казарми. Практична допомога полягала в наданні безкоштовних продуктів харчування та житла. Проте в середовищі зазначених організацій продовжували нуртувати ідеї протистояння більшовицькому режиму. Згодом незначна частина рівнян, переважно педагогів, на чолі з головою профспілки вчителів Я. Гофманом приєдналася до угруповання, яке, на думку керівництва СЗБ–1, було створене за ініціативи Е. Ридз-Сміглі та Ю. Бека. Як стверджував Я. Копчинський, у перших числах лютого 1940 р. Я. Гофман завербував його до лав цієї групи і призначив комендантом на дільниці, до якої входило передмістя Рівного «Цегельня». Саме там мешкали чимало підфіцерів, членів «Союзу легіонерів», виселених із казарм. Вони знали місця, де була захована зброя.

Від львівського керівного центру СЗБ–1 на перемовини до Я. Гофмана приїздив Ю. Відавський («Віт», «Озек»). Під час зустрічі, яка відбулася місяцем раніше, він запропонував Я. Гофману очолити рівненський повстанський округ СЗБ, оскільки той був відомим громадським діячем не лише в Рівному, а й у всьому Волинському воєводстві та мав беззаперечний авторитет серед тамтешньої польської інтелігенції. Однак останній із недовірою поставився до такої пропозиції та вимагав зустрічі з керівником організації. Активність львівського підпілля неабияк стурбувала Я. Гофмана, і після консультацій зі своїми однодумцями він прийняв рішення відправити до Варшави свого представника. Тим часом йому було призначено зустріч на одній із конспіративних квартир у Львові. Вона так і не відбулася, оскільки невдовзі Я. Гофмана арештували, а діяльність створеного ним підпільного осередку була припинена ще на етапі комплектування керівного складу.

Польські офіцери в Дубні, брати Ф. і В. Бахи, серед перших у жовтні 1939 р. почали агітувати поляків об'єднуватися й чинити опір Червоній армії. Збираючи й переховуючи зброю, вони мали намір вчинити одноразовий військовий напад, після чого

втекти за кордон. Інша конспіративна група, що була сформована там, складалася з польських офіцерів-біженців, які, встановивши контакти з місцевими жителями, також планували організувати боротьбу з Червоною армією. Однак про наміри як перших, так і других швидко стало відомо Луцькій оперативно-чекістській групі від агента «Ковальчука».

У Здобунові місцеві залізничники, яким вдалося уникнути арештів, у жовтні 1939 р. сформували підпільну групу, очолювану заступником начальника залізничної станції Здобунів К. Нize. Її члени звільнялися з роботи, оскільки вважали, що праця на радянську владу була зрадою інтересів Польщі. За свідченнями Ф. Філіпського, організація нараховувала понад 30 осіб і мала контакти зі Львовом і Будапештом, звідки через кур'єрів отримувала директиви стосовно налагодження антирадянського руху. Основним напрямком її діяльності мали стати диверсії на залізничному транспорті. Однак арешти колишніх залізничників станції Здобунів, особливо тих, що працювали на шепетівському напрямку і були запідозрені у співпраці з польською розвідкою, змусили К. Нize змінити напрямки діяльності. 3 грудня 1939 р. підпільникам рекомендувалося негайно залишити окуповані більшовиками території та нелегальними шляхами, розробленими керівництвом, переправлятися до Румунії чи Німеччини. Значній частині з них вдалося здійснити нелегальний перехід кордону, інші (К. Нize, Ф. Філіпський, Я. Адамський) потрапили до в'язниць НКВС і були визнані членами «терористичного підпільного угруповання».

За відсутності призваних на німецько-польську війну резервістів і кадрових військовослужбовців, однією з перших ідей створення руху опору почала реалізовувати патріотично налаштована молодь. У двадцятих числах жовтня 1939 р. у Рівному за ініціативи учнів місцевої гімназії та випускників загальноосвітньої школи виникла молодіжна підпільна група із семи осіб. На перших і фактично єдиних зборах, що відбулися на квартирі Ю. Новацького, були окреслені її основні завдання на початковому етапі підготовки до повалення радянського режиму. Перше з них – вербування нових членів у районі проживання кожного з присутніх. Із цією метою місто умовно поділили на кілька районів. Другим завданням був збір коштів на придбання зброї та вербування у свої лави осіб, які володіли знаннями військової справи та вміли керувати автомобілем, аби навчити цьому молодь. Оскільки Військо Польське під час відступу у вересні 1939 р. залишило чимало зброї, підпільники вирішили скористатися такою нагодою для поповнення бойового фонду. Вони запланували пограбування вагона зі зброєю на станції Здобунів, однак цій операції завадили арешти кількох членів групи.

На шляху налагодження молодіжного руху спротиву виникало чимало перепон. По-перше, створені ланки були малочисельними, до них залучалася молодь без досвіду ведення конспіративної роботи, керована юними й недосвідченими очільниками, які не вміли ставити чітких завдань і контролювати їх виконання. По-друге, підпільники так і не зуміли забезпечити себе зброєю та боеприпасами. З першими арештами стало зрозуміло, що на місцевому рівні без зв'язку з іншими нелегальними польськими організаціями, за відсутності централізованого керівництва їм не вдасться реалізувати свій план повалення радянського режиму.

У цей час серед молоді ширилася інформація про можливі масові виселення гімназистів і студентів польської національності до віддалених районів СРСР. Аби уникнути депортації, частина з них підтримала ідею нелегального переходу кордону у подальшому виїзду у Францію з метою вступу до Війська Польського. Такий шлях вбачався підпільниками як більш організований і ефективний у боротьбі не лише з Радянським Союзом, а й із Німеччиною. 27 листопада 1939 р. на станції Сколе (тепер Львівська область) при спробі нелегального перетину кордону кілька членів підпілля заарештували місцеві органи НКВС. М. Сасин потрапив до радянських казематів відразу після повернення зі Львова до Рівного. Загалом було ув'язнено 14 членів рівненського молодіжного підпільного осередку. **(Продовження читайте в наступному номері).**

Тетяна САМСОНЮК

Polska zza okna pociągu: Północne Mazury

Польща з вікна потяга: Північні Мазури

Za Fundacją Grupy PKP, która niedawno temu wydała 320-stronicowy, niezwykle pożyteczny przewodnik turystyczny «Kolej na Polskę» gwarantujący spojrzenie na nasz kraj z zupełnie innej perspektywy, obecnie prezentujemy «Północne Mazury – turystyczna trasa kolejowa».

Tu z okna wagonu, mijając większe i mniejsze miejscowości, zobaczymy (oczywiście w wielkim uproszczeniu), najpiękniejsze zabytki i atrakcje turystyczne.

Kraina Wielkich Jezior Mazurskich w Polsce z akwenami, obejmująca tereny w północno-wschodniej części kraju, przyciąga turystów już od początku XX wieku. Spokojne miasteczka na tym obszarze szczytą się wspaniałymi zabytkami sakralnymi i świeckimi.

Trasa Kętrzyn-Węgorzewo. Oddana została do użytku w 1907 r. i aż do roku 1945, był to pięciokierunkowy węzeł kolejowy, poza Kętrzynem, obejmujący także połączenia w stronę Gierdaw, Darkiejm, Gołdapi i Krukanek, połowa z tych miejscowości leży dziś w obwodzie kaliningradzkim. W 1945 r., cała infrastruktura linii, tak jak w wielu innych miejscowościach Ziemi Odzyskanych, została zrabowana i wywieziona do Związku Radzieckiego. W 1948 r., PKP położyły nowe tory, a w styczniu 1949 r., ruch został przywrócony. Największe atrakcje: Kętrzyn (stacja węzłowa), Gierłoż (przystanek osobowy przebudowany na potrzeby kwatery Hitlera, zwanej Wilczym Szańcem), Radziejewskie, Kamionek Wielki, Przystań i wreszcie Węgorzewo, dawna stacja węzłowa.

Kętrzyn i okolice. Sam Kętrzyn jest sporym miastem, ale wszystkie atrakcje skupione są na niewielkiej przestrzeni. Zamek krzyżacki, wzniesiony w drugiej połowie XIV wieku, po wojnie zrekonstruowany, ma bramę wjazdową i dziedziniec wewnętrzny. W zamkowych wnętrzach utworzono muzeum z rzeźbami gotyckimi i zabytkami rzemiosła artystycznego. Na zamku organizowane są koncerty muzyki poważnej i poezji śpiewanej. Wzrok przyciąga kryształowe sklepienie Bazyliki św. Jerzego. Kętrzyńskie Stare Miasto otaczają pozostałości murów obronnych z basztami. Jest też neogotycki kościół św. Katarzyny z kolorowym wnętrzem.

Święta Lipka. Sama nie ma połączenia kolejowego, ale warto się do niej wybrać krótką wycieczką autobusową. Wieś słynie z sanktuarium maryjnego. Na teren kościoła i klasztoru wchodzi się przez ozdobną barokową bramę. Można tu podziwiać złożone filary i balustrady. W ołtarzu widnieje obraz Matki Boskiej w srebrnej sukience. Naprzeciwko ambony w miejscu, gdzie podobno rośla kiedyś święta lipa, jest pień lipy ze srebrną figurką Matki Boskiej.

Wilczy Szaniec. Twierdzę zaczęto wznosić w 1940 r., jest tam 80 budowli, w tym 50 bunkrów. W 1945 r., wycofujące się wojska niemieckie wysadziły wszystko w powietrze.

Mazurski Park Atrakcji «Mazurolandia», na powierzchni 3 ha, bezpośrednio na ziemi rozmieszczono miniaturowe najciekawszych zabytków Warmii i Mazur.

Jezioro Mamry i Kanał Mazurski. Przebiegający przez Mamry żeglarski Szlak Wielkich Jezior zaczyna się w Węgorzewie, prowadzi przez zespół jezior i kanałów do Giżycka (25 km) nad Niegocinem, Mikołajek (61 km), leżących między jeziorami Tałty a Mikołajskim, a dalej przez Śniardwy do Pisz (88 km) nad jeziorem Roś. Na terenie Polski znajdują się 22 km kanału oraz 5 szluz, szerokość kanału dochodzi do 25 metrów. Miejscami bobyry zakładają żeremia. Kwatera Główna Niemieckich Wojsk Lądowych kryje się w lesie między jeziorem Mamry, a linią kolejową Kętrzyn-Węgorzewo.

Węgorzewo. Miasto leży w dolinie rzeki Węgorapy. Mamry najbliższe jezioro, leżą 2 km na południe od Węgorzewa. Jest tu port i muzeum ze skansenem kultury ludowej, kościół Dobrego Pasterza, dalej wśród łąk, cerkiew prawosławna. Pod koniec XIV wieku w Węgorzewie powstał murowany Zamek Krzyżacki. Zabytek odbudowano po pożarze w 1945 r. W budynku dworskim mieści się Muzeum Kultury Ludowej i Park Etnograficzny nad Węgorapą, które zawiera bogate zbiory przybliżające historię i życie grup etnicznych oraz religijnych zamieszkujących na przestrzeni stuleci Warmię.

Опираючись на путівник «Kolej na Polskę», який недавно видав фонд групи Польської державної залізниці та який гарантує погляд на країну з абсолютно іншої перспективи, ми представляємо Вам ще одну частину подорожі: «Північні Мазури – залізнична туристична траса».

нині розташована в Калінінградській області. У 1945 р. всю інфраструктуру лінії, як і в багатьох інших населених пунктах повернутих земель, було пограбовано та вивезено до Радянського Союзу. В 1948 р. Польська державна залізниця проклала нові колії, а в січні 1949 р. рух було відновлено. Серед найбільш мальовничих місць можна виділити Кентшин (вузлова станція), Герлож (пасажирську станцію було перебудовано для потреб ставки Гітлера, що називалася «Вовчим лігвом»), Радзеє Венгожевські, Камьонек Велький, Пристань і Венгожево (давня вузлова станція).

Кентшин і околиці. Кентшин – велике місто, проте всі його найцікавіші місця зосереджені на невеликій території. Замок хрестоносців, споруджений у другій половині XIV ст., після війни був реконструйований, має в'їзні ворота та внутрішній двір. У замкових спорудах створено музей із готичними скульптурами та пам'ятками мистецького ремесла. У замку організовують концерти класичної музики та співаної поезії. Погляд притягує кришталеве склепіння базилики Святого Єжи. Кентшинське Старе місто оточують рештки оборонних мурів із вежами. Також там розташовано неоготичний костел Святої Катажини, що має кольоровий інтер'єр.

Свята Липка. Вона не має залізничного сполучення, проте до неї варто завітати під час короткої автобусної мандрівки. Село відоме завдяки храму Діви Марії. Територія костелу й монастиря відкривається через оздоблені барокові ворота. Привертають увагу позолочені стовпи та балюстради. На вівтарі – ікона Божої Матері в срібному платті. Навпроти амвона, на місці, де колись росла свята липа, залишився пені з срібною фігуркою Божої Матері.

Вовче лігво. Фортецю почали споруджувати в 1940 р., там знаходяться 80 будівель, зокрема 50 бункерів. У 1945 р. під час відступу німецькі війська все підірвали.

Мазурський парк розваг «Мазуrolandia» займає площу 3 га, там розміщено мініатюру найцікавіших пам'яток Вармії та Мазур.

Озеро Мамри та Мазурський канал. Через Мамри проходить вітрильний шлях Великих озер, який бере початок у Венгожеві. Він пролягає через систему озер і каналів до Гіжицька (25 км) над Негоціном, Миколайками (61 км), що знаходяться між озерами Талти й Миколайським, а далі – через Снярдви до Піша (88 км) над озером Рось. Територією Польщі пролягають 22 км Мазурського каналу і 5 шлюзів, ширина каналу dochodzi до 25 м. Головний штаб німецький сухопутних військ розміщено в лісі між озером Мамри та залізничною лінією Кентшин–Венгожево.

Венгожево. Місто лежить у долині річки Венгорапі. Мамри – це найближче озеро, яке знаходиться за 2 км на південь від Венгожева. Там розташовано порт і музей зі скансеном народної культури, костел Доброго пастиря, далі, серед лугов, – православна церква. Наприкінці XIV ст. у Венгожеві звели мурований Замок хрестоносців. Пам'ятку було відбудовано після пожежі 1945 р. На території замку знаходяться Музей народної культури та Етнографічний парк на Венгорапі, який має багаті фонди, що висвітлюють історію та життя етнічних і релігійних груп, які проживали на Вармії впродовж століть.

Гіжицько. Вважається літньою столицею регіону. Найбільш масові й насичені розвагами місця на Великих Мазурських озерах – це пляжі, де відбуваються концерти, дискотеки. На озері Негоцін знаходяться пристань і Хрест Святого Бруна. Найкращий оглядовий майданчик має Водонапірна вежа, котре залюбки відвідують туристи. У ній розмістилися кав'ярня й невеликий музей. Неподалік, у густому лісі, знаходиться Фортеця Боєн, оточена ровами та стінами.

Ірена Зоф'я ПЕЛЬКА
Інформаційне агентство «Полонія»
Фото: pl.wikipedia.org

Гіжицько. Уznawane за wakacyjną stolicę regionu. Najbardziej rozrywkowe i gwarne miejsce nad Wielkimi Jeziorami Mazurskimi – plaża, koncerty, dyskoteki. Nad Jeziorem Niegocin jest usytuowana przystań oraz Krzyż św. Brunona. Najlepszym punktem widokowym jest przyciągająca turystów Wieża Ciśnień. Są tu kawiarnia i niewielkie muzeum. Natomiast w gęstym lesie ukryta jest Twierdza Boyen, otoczona przez fosy i mury.

Ірена Зоф'я ПЕЛЬКА
Агенція Інформаційна Полонія
Фото: pl.wikipedia.org

Із вікна вагона, минаючи більші та менші населені пункти, ми побачимо найкращі пам'ятки та привабливі туристичні місця.

Країна Великих Мазурських озер у Польщі з акваторіями, яка знаходиться в північно-східній частині країни, приваблює туристів ще від початку XX ст. Спокійні містечка на цій території вирізняються чудовими сакральними та світськими пам'ятками.

Траса Кентшин–Венгожево. Її було відкрито для користування з 1907 р. до 1945 р. Це був залізничний вузол із п'ятьма напрямками. Окрім Кентшини, маршрут охоплює також сполучення в сторону Гердаві, Даркейм, Голдapi та Крукланок. Половина з цих населених пунктів

Стипендіальна програма імені Лейна Кіркланда

Польсько-американський фонд свободи та фонд «Освіта для демократії» оголошують відкритий конкурс для кандидатів з України, Білорусі, Росії, а також Молдови, Грузії, Вірменії, Азербайджану, Казахстану та Киргизстану на отримання стипендій імені Лейна Кіркланда у 2016/2017 навчальному році.

Програма адресована молодим лідерам, що здобули вищу освіту, які зацікавлені в розвитку демократії, економіки та громадянського суспільства у своїх країнах та регіонах. Реалізація програми відбувається в рамках двосеместрового навчання у вищих навчальних закладах Польщі та 2–4-тижневих професійних стажувань у державних або приватних установах і організаціях. У програмі обов'язкова взаємна повага, незалежно від країни походження.

СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

- економіка і менеджмент;
- адміністрація/менеджмент (бізнес, НУО, культура, охорона навколишнього середовища, охорона здоров'я, освіта);
- державне управління (органи державної влади і самоврядування);
- право;
- суспільні науки (соціальна психологія, соціологія);
- політологія і міжнародні відносини;
- політика розвитку та гуманітарна допомога.

Дипломна робота, написана в рамках стипендії, повинна мати науковий або практичний характер (в остатньому випадку дипломна робота повинна містити вступ у науковому характері).

КАНДИДАТИ:

У 2016/2017 навчальному році Програма Кіркланда адресована представникам таких професійних груп:

- експерти, політики, працівники органів державної влади і самоврядування;
- підприємці, менеджери;
- лідери неурядових організацій, діячі культури і громадські діячі;
- викладачі вузів;
- журналісти.

ОБОВ'ЯЗКОВІ ВИМОГИ:

- громадянство та постійне проживання в одній із вищевказаних держав (особи, які мають карту постійного проживання в Польщі, не можуть претендувати на отримання стипендії Кіркланда);
- повна вища освіта (ступінь магістра);
- вік до 35 років (в обґрунтованих випадках – до 40 років);
- знання польської мови (на рівні, достатньому для участі в лекціях та семінарських заняттях, а також для написання дипломної роботи) або англійської мови – у випадку обрання кандидатом конкретного навчального курсу цією мовою (у такому випадку достатнім вважається пасивне знання польської мови). Під час співбесіди обов'язково потрібно показати знання польської мови як мінімум на рівні B1 (якщо робота буде написана польською) або принаймні A1 (робота буде написана англійською);
- досвід професійної діяльності – мінімум 2 роки.

ПЕРЕВАГА надаватиметься кандидатам, які:

- активно працюють у сфері своєї професійної або громадської діяльності;
- мають значні досягнення у сфері своєї діяльності;
- раніше не навчалися в Польщі.

НЕОБХІДНІ ДОКУМЕНТИ:

1. Заповнена он-лайн заявка на участь у програмі:
 - а) анкета;
 - б) проект перебування (мотиваційний лист) – обґрунтування намірів кандидата стосовно участі в Програмі Кіркланда, в т. ч. пропозиції щодо навчання у Польщі та плани на майбутнє (4000–6000 знаків з урахуванням пробілів).
2. Два рекомендаційні листи з переліком досягнень та кваліфікації кандидата, а також описом перспектив його подальшого розвитку та роботи у сфері професійної або громадської діяльності (польською, російською або англійською мовою), надіслані електронною поштою.
3. Копія диплома про вищу освіту (при наявності – також диплома кандидата наук), надіслана електронною поштою.

НАБІР КАНДИДАТІВ:

Відбір 45 найкращих кандидатів буде проводитися в три етапи:

- I етап – оцінка на предмет відповідності обов'язковим вимогам;
- II етап – оцінка анкет кандидатів експертами з галузей;
- III етап – кваліфікаційна співбесіда (запланована на 13–30.04.2016).

Кандидатів, відібраних для участі в III етапі, буде повідомлено про це електронною поштою наприкінці березня. Інформацію про остаточні результати конкурсу буде надіслано також електронною поштою в червні 2016 р.

ПРОЦЕДУРА ПОДАННЯ ЗАЯВОК:

Анкетну форму необхідно заповнити он-лайн, її можна отримати на сайті: www.kirkland.edu.pl

Після заповнення анкетної форми он-лайн необхідно роздрукувати видану системою сторінку з інформацією, яка підтверджує отримання заявки. Підписану сторінку та фотокартку кандидата потрібно надіслати звичайною поштою на адресу програми.

Рекомендаційні листи та копію диплома потрібно відсканувати й надіслати на електронну адресу: kirkland@kirkland.edu.pl

Заявки потрібно надіслати до:

1 березня 2016 р.

Анкетні форми, які надійдуть після закінчення вищевказаного терміну, розглядатися не будуть.

ФІНАНСОВІ УМОВИ:

Стипендія: близько 1800 злотих на місяць. Додатково програма покриває вартість навчання, проживання в Польщі, страхування, квитків до Польщі й назад, візові витрати.

СТИПЕНДІАЛЬНА ПРОГРАМА ВКЛЮЧАЄ:

1. Урочисте відкриття програми (середина вересня 2016 р.).
2. Підготовчо-інформаційний курс (10 днів).
3. Заняття у вищих навчальних закладах (два семестри) в провідних польських науково-академічних центрах: Варшава, Краків, Познань, Вроцлав, Люблін.
4. Підготовку семестрових і дипломних робіт.
5. Чотири інтеграційно-дидактичні зустрічі всіх стипендіатів.
6. Заняття з тематики активізації лідерів та індивідуального розвитку.
7. Професійне стажування (мінімум 2 тижні), як правило після завершення програми навчання.
8. Урочисте завершення програми та церемонію вручення дипломів (наприкінці червня 2017 р. у Варшаві).

Контакти:

фонд «Освіта для демократії»
<http://www.edudemo.org.pl>
Програма Кіркланда
ul. Hoża 59 m. 1A, 00-681 Warszawa
E-mail: kirkland@kirkland.edu.pl,
www.kirkland.edu.pl
www.facebook.com/LKScholarships.in.Poland

ПАТРОН ПРОГРАМИ – Лейн Кіркланд (1922–1999 рр.) – лідер американських профспілок (AFL-CIO), член Ради директорів Польсько-американського фонду підприємництва, один з ініціаторів створення Польсько-американського фонду свободи. У 80-х своєю участю та авторитетом надавав допомогу польській «Солідарності». Також підтримував волелюбні й демократичні прагнення інших народів Центрально-Східної Європи. За свою діяльність був відзначений найвищими нагородами, зокрема американською Медаллю Свободи і польським Орденом Білого Орла.

ПОЛЬСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ ФОНД СВОБОДИ (ПАФС) – спонсор програми.

ПАФС розпочав свою діяльність у 2000 р. Головна мета ПАФС – зміцнення демократії, громадянського суспільства, забезпечення рівних можливостей розвитку громадських та індивідуальних ініціатив, розвиток ринкової економіки, а також ознайомлення представників країн Центрально-Східної Європи з польським досвідом у сфері трансформації суспільства. ПАФС фінансує свою діяльність із доходів фонду, джерела яких – засоби Польсько-американського фонду підприємництва (ПАФП). Станом на сьогоднішній день ПАФП перерахував у фонд ПАФС 250 млн дол. Із 2000 р. ПАФС скерував на реалізацію своїх програм понад 100 млн дол.

Програми фонду адмініструють різні польські неурядові організації, що діють відповідно до розроблених ПАФС принципів та процедур.

Стипендіальна програма імені Лейна Кіркланда – довгостроковий проект ПАФС, який було започатковано у 2000 р. Додаткову інформацію про ПАФС та його програми можна знайти на сайті: <http://www.pafw.pl>

ФОНД «ОСВІТА ДЛЯ ДЕМОКРАТІЇ» (FED) – адміністратор програми.

Фонд, заснований у 1989 р. з ініціативи польських опозиційних діячів та педагогів з Американської федерації вчителів, – незалежна, неприбуткова, неурядова організація, що має статус суспільно корисної організації.

Мета FED – ініціювання, підтримка та впровадження освітньої діяльності, яка слугує пропагуванню ідеї демократії та підготовці до праці з підтримки демократії, а також до діяльності в демократичних інститутах. Фонд підтримує місцеві спільноти в діях із побудови громадянського суспільства, а свої програми будує на фундаменті місцевих традицій та культури у співпраці з людьми різних національностей, релігій та політичних переконань. Фонд діє у Польщі, а також за кордоном – у Східній Європі, Середній Азії та на Кавказі.

Галузі діяльності фонду: 1. соціалізація та демократизація шкіл; 2. громадянська активність та відповідальність; 3. глобальна солідарність.

Додаткову інформацію про фонд та його програми можна знайти на сайті: www.edudemo.org.pl

Monitor Wołyński

Informacja wołyńska Волинська інформація

Із бюджету Луцька планують виділити 42 млн грн на професійно-технічні училища з метою підготовки в них потрібних підприємствам міста робітників.

Z budżetu Łucka planuje się wydanie 42 mln hrywien szkołom zawodowym w celu kształcenia w nich robotników odpowiednich specjalności, których potrzebują przedsiębiorstwa miasta.

14 січня в костелі Святих Петра і Павла в Луцьку відбудеться благодійний концерт різдвяної органної музики. Захід розпочнеться о 19.00.

14 stycznia w Kościele Św. Piotra i Pawła odbędzie się koncert muzyki organowej i bożonarodzeniowej. Początek o 19.00.

Митні пости «Ягодин» і «Устилуг» внесено в перелік пунктів пропуску на кордоні, котрі пройдуть модернізації в рамках грантової допомоги України від Європейської комісії.

Jagodzin i Uściług znalazły się na liście tych przejść granicznych, w których odbędzie się modernizacja w ramach pomocy finansowej Ukrainie przez Komisję Europejską.

У Луцьку триває неформальний фестиваль каліграфії, шрифту, книги під назвою «Простір літер».

W Łucka trwa nieformalny festiwal kaligrafii, czcionki oraz książki pt. «Przestrzeń liter».

На початку року у Волинській області через погіршення погодних умов привели в стан готовності понад 30 пунктів обігріву.

Na początku roku na terenie obwodu wołyńskiego w stan gotowości postawionych zostało ponad 30 punktów, świadczących pomoc w trudnych warunkach pogodowych.

У рамках проекту, що передбачає покращення екологічної ситуації в регіоні, в 11-ти населених пунктах Ківерцівського району встановлюють контейнери для відходів із пластику.

W ramach projektu przewidzianego poprawienie sytuacji ekologicznej w regionie kiwercowskim, w 11 miejscach zostaną zainstalowane pojemniki na odpady plastikowe.

Program Stypendialny Rządu RP

dla Młodych Naukowców XIV edycja rok akad. 2016/2017 dla kandydatów z: Europy Wschodniej, Rosji, krajów Azji Środkowej i Kaukazu

Stypendia będą przeznaczone na pobyt naukowy na uczelniach polskich w okresie od września 2016 r. do czerwca 2017 r.

Warunki i zakres stypendium oraz wymagania dla kandydatów:

I. KANDYDACI

1. Zainicjowany w roku 2003 «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców» adresowany jest do kandydatów z: Białorusi, Ukrainy, Mołdawii, Rosji, Kazachstanu, Kirgistanu, Tadżykistanu, Turkmenistanu, Uzbekistanu oraz Armenii, Azerbejdżanu i Gruzji. W roku akademickim 2016/17 zostanie zrealizowana XIV edycja Programu.

2. Preferowane są kandydatury osób mogących wykazać się już pewnymi osiągnięciami naukowymi i/lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowa działalność daje największą możliwość wykorzystania w ich krajach zdobytej w Polsce specjalizacji w różnych dziedzinach życia naukowego i działalności społecznej.

3. Stypendia są przyznawane na realizację indywidualnych staży naukowych.

4. Każdzzakwalifikowanych kandydatów może otrzymać stypendium jednorazowo na określony czas i, poza nadzwyczajnymi okolicznościami, bez możliwości przedłużenia.

5. Łączny czas trwania stażu i kursu językowego wynosi 10 miesięcy, istnieje możliwość przedłużenia pobytu na dodatkowy miesiąc, lipiec 2017 r., jeśli koordynator programu, w porozumieniu z tutorem, wystąpi o takie przedłużenie. Może to nastąpić jedynie w przypadku spełnienia wszystkich naukowych warunków stypendium, w tym obrony pracy dyplomowej na ocenę co najmniej dobrą oraz udziału w programach naukowych odbywających się w lipcu. Ewentualne dodatkowe stypendium zakończy się 31 lipca 2017 r.

6. Realizacja programu dla osób z zadowalającą znajomością języka polskiego rozpocznie się 1 września 2016 r. Kursem Przygotowawczym, prowadzonym na Uniwersytecie Warszawskim, obejmującym wykłady ogólne oraz uzupełniający kurs języka polskiego.

7. W wypadku stypendystów przyjętych na staż, ale bardzo słabo znających język polski, realizacja Programu zacznie się 1 sierpnia 2016 r. dodatkowym, intensywnym Kursem Językowym. W takim przypadku stypendium trwać może łącznie nawet 12 miesięcy.

8. Realizacja stażu (studiów), już w przydzielonych uczelniach – rozpocznie się od 1 października 2016 r. i zakończy się 30 czerwca 2017 r.

9. Wysokość stypendium wynosi 1350 zł-tych. Stypendyści pokrywają w ramach tej kwoty zakwaterowanie, wyżywienie i ubezpieczenie.

10. Komplet dokumentów należy złożyć osobiście lub przesłać pocztą (z dopiskiem na kopercie «Program Stypendialny dla Młodych Naukowców») do właściwych terytorialnie placówek dyplomatycznych RP oraz przesłać na adres stypendia.studium@uw.edu.pl do 1 marca 2016 r.

11. Właściwe konsulaty RP osobom, które otrzymały stypendium, będą przyznawać wizy do 31 lipca 2017 r.

II. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Ukończone studia wyższe (4- lub 5-letnie, kończące się obroną pracy bakalarskiej, dyplomowej, lub magisterskiej) przede wszystkim na kierunkach humanistycznych: historii, stosunkach międzynarodowych, politologii, dziennikarstwie, socjologii, etnologii, kulturoznawstwie, psychologii społecznej, administracji i zarządzaniu, prawie oraz kierunkach zbliżonych.

2. Wiek kandydatów – do 35 lat.

3. Ogólna orientacja w problematyce w jednej z wymienionych dziedzin lub dziedzin pokrewnych, zwłaszcza w odniesieniu do okresu XIX–XX w.

4. Znajomość języka polskiego, gwarantująca rozumienie wykładów z dziedziny kandydata i korzystanie z literatury przedmiotu (por. 1–6,7).

5. W wyjątkowych wypadkach możliwe będzie zakwalifikowanie osób nie znających języka polskiego. Stypendyści tacy będą jednak zobowiązani do samodzielnej nauki języka po otrzymaniu powiadomienia o zakwalifikowaniu oraz odbędą dodatkowy intensywny kurs języka polskiego w sierpniu 2016 r. (zob. 1–7).

III. WYMAGANE DOKUMENTY

1. Kopia dyplomu ukończenia studiów wyższych, równorzędnych z polskimi studiami licencjackimi (minimum), magisterskimi lub poświadczenie o odbywaniu studiów doktoranckich lub pracy etatowej.

2. Kwestionariusz kandydata (dostępny na stronie www.studium.uw.edu.pl).

3. Zwięzły list motywacyjny z uzasadnieniem wybranego kierunku studiów (w języku polskim lub angielskim).

4. Projekt pracy badawczej (w języku polskim lub angielskim).

5. Curriculum vitae w języku polskim lub angielskim pisane w porządku od najnowszych zdarzeń, wraz z fotografią.

6. Lista publikacji, osiągnięć i projektów zawodowych.

7. Świadcstwa potwierdzające znajomość języka polskiego i angielskiego.

8. Ewentualne inne dane, dokumenty

lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc Komisji Kwalifikacyjnej we właściwej ocenie jego kandydatury.

IV. TRYB KWALIFIKACJI

1. Termin składania aplikacji upływa 1 marca 2016 r.

2. Kwalifikacja kandydatów odbywa się w dwóch etapach:

a) I etap obejmuje kwalifikację, przeprowadzoną w oparciu o nadesłane dokumenty przez komisję w Warszawie – osoby zaakceptowane do dalszych etapów zostaną wyznaczone do 10 kwietnia 2016 r.

b) II etap kwalifikacji polega na przesłuchaniu kandydatów przez wyjazdowe Komisje Kwalifikacyjne w okresie 1 maja–15 czerwca 2016 r. (szczegółowe terminy zostaną ustalone po zakończeniu I etapu).

3. Przesłuchania kandydatów przez Komisje Kwalifikacyjne odbywają się:

a) dla obywateli Federacji Rosyjskiej – w Ambasadzie RP w Moskwie,
b) dla obywateli Ukrainy i Mołdawii – w Ambasadzie RP w Kijowie,
c) dla obywateli Białorusi – w Ambasadzie RP w Mińsku,
d) dla obywateli krajów Zakaukazia – w Ambasadach w Tbilisi, Erewaniu i Baku,
e) dla obywateli krajów Azji Środkowej – w 1–2 placówkach regionu.

4. O szczegółowym terminie i miejscu przesłuchań kandydaci zostaną powiadomieni przez placówki dyplomatyczne RP.

5. O wynikach kwalifikacji kandydaci zostaną poinformowani przez odpowiednie placówki dyplomatyczne RP w terminie ok. 10 lipca 2016 r.

6. O przydziale do konkretnego uniwersytetu w Polsce zostaną powiadomieni przez Studium Europy Wschodniej UW – koordynatora Programu, najpóźniej do 1 sierpnia 2016 r.

V. OBSŁUGA ORGANIZACYJNA I INNE WARUNKI REALIZACJI STYPENDIUM

1. Stypendia są realizowane na warunkach ogólnych, określonych w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 roku (Dz.U. z 2006r. Nr 190, poz. 1406).

2. Realizację stypendiów zapewnia Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego RP.

3. Studium Europy Wschodniej zapewnia koordynację akademicką podczas trwania Stypendium i przydziela stypendystów do uczelni w Polsce.

4. Uczelnie, na które skierowano stypendystów wyznaczają opiekunów naukowych (tutorów), którzy podejmują się opieki naukowej nad stypendystami oraz będą promotorami ich prac dyplomowych. Studium Europy Wschodniej powiadomi poszczególnych stypendystów o przydzielonej uczelni i osobie tutora.

5. Stypendyści są zobowiązani posiadać polisę ubezpieczeniową na koszty leczenia, obejmującą okres pobytu na stypendium – wykupioną w swoim kraju, bądź w Polsce (jej koszt wynosi około 45 PLN miesięcznie).

6. Koszty podróży do Polski i z Polski pokrywa stypendysta.

7. Do obowiązków stypendysty należy:
a) ustalenie z wyznaczonym przez uczelnię opiekunem naukowym (tutorem) rocznego programu pobytu.

b) ustalenie z tutorem zakresu i tematu pracy dyplomowej.

c) ustalenie z tutorem tematów 2 referatów (części pracy dyplomowej), wygłaszanych w styczniu i maju 2017 r.

d) odbycie oraz zaliczenie minimum 5 zajęć akademickich tygodniowo (seminariów, wykładów etc.), zgodnych z tematyką pobytu, w tym obowiązkowo zajęć prowadzonych przez tutora i, jeśli to możliwe, zajęć metodologicznych z zakresu specjalizacji stypendysty.

e) udział w zajęciach dodatkowych z języka polskiego przez 1 semestr i zaliczenie tych zajęć.

f) stały kontakt z tutorem w ramach cotygodniowych konsultacji.

g) przygotowanie pracy dyplomowej o objętości min. 50 str., opatrzonej właściwym aparatem naukowym, napisanej w języku polskim.

h) obrona (prezentacja w ramach seminarium) pracy dyplomowej najpóźniej do 20 czerwca 2017 r.

8. W przypadku niewywiązywania się stypendysty z ww. obowiązków, a także w przypadku łamania prawa RP, przepisów uczelni, bądź też ogólnych zasad współżycia społecznego, stypendium może zostać wstrzymane.

9. Wręczenie dyplomów ukończenia «Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców» odbędzie się w Warszawie, w ostatnim tygodniu czerwca 2017 r.

10. Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP dążyć będzie do tego, aby umożliwiać lub wspomagać wzajemne kontakty i spotkania Absolwentów «Programu Stypendialnego Rządu RP dla Młodych Naukowców».

Wydział Kultury Rady Miasta Łuck
Centrum Kultury w Lublinie
Towarzystwo Kultury Polskiej na Wołyniu im. Tadeusza Kościuszki

ogłaszają

IX Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy

organizatorzy ubiegają się o patronat
Konsula Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Łucku
Mera Miasta Łuck
Prezydenta Miasta Lublin

Patronat medialny gazeta «Monitor Wołyński»

Założenia ogólne

1. IX Konkurs Recytatorski Poezji i Prozy Polskiej dla mieszkańców Ukrainy odbędzie się **pod koniec lutego 2016 r.** O miejscu i ostatecznym terminie prowadzenia konkursu zainteresowane osoby zostaną zawiadomione później. Konkurs jest imprezą otwartą, przeznaczoną dla osób mieszkających na stałe lub czasowo na Ukrainie.

2. Celem konkursu jest propagowanie literatury polskiej na Ukrainie oraz integracja Polaków i Ukraińców, doskonalenie warsztatu artystycznego, konfrontacja dokonań twórczych.

3. Laureaci Konkursu wytypowani podczas eliminacji w Łucku wezmą udział w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, które odbędą się 1-3 kwietnia 2016 r. w Lublinie.

4. Laureaci VIII Polsko-Ukraińskich Spotkań Mistrzów Słowa kwalifikowani są bezpośrednio do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, bez udziału w eliminacjach konkursowych

5. Laureatom delegowanym z Ukrainy do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, organizatorzy zapewniają transport do Lublina i z powrotem oraz noclegi i wyżywienie w czasie pobytu w Polsce.

6. Laureaci delegowani z Ukrainy do udziału w IX Polsko-Ukraińskich Spotkaniach Mistrzów Słowa, w celu uzyskania wizy do Polski na 2 tygodnie przed wyjazdem (najpóźniej – w dniu 15 marca 2016 r.) muszą posiadać ważny paszport zagraniczny.

7. W przypadku braku ważnego paszportu zagranicznego we wskazanym dniu organizatorzy zastrzegają sobie prawo zamiany wytypowanych nagrodzonych laureatów, wyróżnionych posiadającymi ważny paszport.

Warunki uczestnictwa

- ukończone 15 lat;
- przygotowanie repertuaru nie prezentowanego w poprzednich konkursach;
- przygotowanie repertuaru z zakresu literatury polskiej w języku polskim lub ukraińskim.

Wykonawca może reprezentować tylko jedną instytucję (np. szkołę, ośrodek kultury, klub);

• **zgłoszenie odbywa się do dnia 25 lutego 2016 r.** poprzez złożenie KARTY UCZESTNIKA lub zgłoszenie telefoniczne

Управління культури Луцької міської ради
Центр культури в Любліні
Товариство польської культури на Волині імені Тадеуша Костюшка
Волинський інститут економіки та менеджменту

оголошують

IX Декламаторський конкурс польської поезії і прози для мешканців України

Організатори клопочуться про патронат
Генерального консула Республіки Польща у Луцьку
Луцького міського голови
Президента міста Любліна

Медійний патрон – газета «Волинський монітор»

Zgłoszenia przyjmują Sofia Muliar (tel. +38 0979874574) i Natalija Katrencikova (anata11@mail.ru)

Kategorie konkursu:

A. TURNIEJ RECYTATORSKI

1. Repertuar uczestników obejmuje 2 utwory poetyckie w całości lub fragmentach lub 1 utwór poetycki i fragment prozy z **literatury polskiej** prezentowane w języku polskim lub ukraińskim;

2. O jakiegokolwiek zmianie repertuaru na każdym z etapów konkursu uczestnicy muszą natychmiast poinformować organizatorów;

3. Łączny czas wykonania nie może przekroczyć 6 minut.

Uwaga: Przekroczenie limitu czasu przez wykonawcę może spowodować wyłączenie go z oceny przez Sąd Konkursowy.

Zagalne zasady

1. IX Deklamatorski konkurs polskiej poezji i prozy dla мешканців України відбувається **наприкінці лютого 2016 р.** Про остаточні терміни та місце проведення конкурсу зацікавлених осіб повідомлять пізніше. Цей конкурс – відкритий захід, призначений для тих, хто постійно або тимчасово проживає в Україні.

2. Мета конкурсу – промоція польської літератури в Україні, а також інтеграція українців і поляків, вдосконалення артистичних вмінь, співставлення творчих досягнень.

3. Laureaci, відібрані на konkursі в Луцьку, візьмуть участь у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова у Любліні (Польща), які відбудуться 1-3 квітня 2016 р.

4. Laureaci VIII Польсько-українських зустрічей майстрів слова допускаються до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова без проходження конкурсного відбору.

5. Laureatom, делегованим з України до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова, організатори забезпечують перевезення до Любліна та назад, нічліги та харчування під час перебування в Польщі.

6. Laureaci, делеговані з України до участі у IX Польсько-українських зустрічах майстрів слова, за 2 тижні до фіналу (найпізніше – 15 березня 2016 р.) повинні мати дійсний закордонний паспорт (для отримання візи).

7. Якщо котрийсь із лауреатів у вказаний день не матиме дійсного закордонного паспорта, організатори мають право замінити його однією з осіб, відзначених у конкурсній програмі, яка матиме дійсний закордонний паспорт.

Умови участі:

- мати повні 15 років;
- приготувати репертуар, якого учасник не представляв у попередніх конкурсах;
- до репертуару мають входити твори польської літератури польською або українською мовою. **Виконавець може представляти лише одну інституцію** (наприклад, навчальний заклад, дім культури чи клуб);
- **зголошення до участі відбувається до 25 лютого 2016 р.** шляхом заповнення АНКЕТИ УЧАСНИКА (безпосередньо або за телефоном);
- **зголошення приймають** Софія Муляр (тел. +38 0979874574) та Наталія Катренчикова (anata11@mail.ru).

Конкурсні категорії

A. ДЕКЛАМАТОРСЬКИЙ ТУРНИР

1. Репертуар учасників має складатися з 2 поетичних творів, їх фрагментів або з 1 поетичного твору та 1 фрагменту прози з польської літератури польською або українською мовою.

2. Про будь-яку зміну репертуару на будь-якому з етапів конкурсу учасники повинні негайно повідомити організаторів.

3. Загальний час виконання не може перевищувати 6 хв.

Увага! Перевищення виконавцем часового ліміту може призвести до виключення його з учасників конкурсу.

Trwa VII edycja Konkursu «Być Polakiem»

Ten rok szkolny jest rokiem obchodów wielkiego Jubileuszu 1050 rocznicy Chrztu Polski. Poprzez Chrzest Polska została przyjęta do chrześcijańskiej Europy, co pozwoliło na jej szybki rozwój i ustanowienie pełni własnej państwowości. Jest wiele wątków związanych z tymi wydarzeniami sprzed ponad tysiąca lat.

Sięganie do prąródół naszej wielowiekowej historii pozwoli na przygotowanie ciekawych prac konkursowych. Kilka tysięcy prac, które wpłynęły w ciągu minionych sześciu edycji Konkursu pokazują, że jest on potrzebny i może być wielką pomocą dla nauczycieli w nauce języka polskiego oraz historii, a także w umacnianiu tożsamości narodowej młodzieży. Proponujemy w tej edycji następujące tematy, zróżnicowane ze względu na wiek uczestników:

Grupa I (wiek 6–9 lat): «Urodziny Polski» – prace plastyczne.

Grupa II (wiek 10–13 lat): «1050 lat dziejów Polski» – własna baśń, bajka, legenda (prace literackie).

Grupa III (wiek 14–16 lat): «Chrzest Polski w zapiskach kronikarzy» – jesteś kronikarzem, który podróżuje w czasie (prace literackie).

Grupa IV (wiek 17–22 lata): «Chrześcijaństwo... Europa... Polska...» (prace literackie).

Grupa multimedialna (10–22 lata): «Polska, Ojczyzna moja» (praca multimedialna).

Regulamin, warunki uczestnictwa oraz inne użyteczne informacje znajdziecie Państwo na stronie Fundacji www.swiatnatak.pl.

Kalendarz VII edycji konkursu «Być Polakiem»
Do 11.03.2016 r. – nadsyłanie prac konkursowych.
08–10.04.2016 r. – obrady Jury Konkursu, Warszawa.

29.04.2016 r. – ogłoszenie wyników Konkursu (www.swiatnatak.pl/Być Polakiem).

14.07.2016 r. godz. 14.00 – gala wręczenia nagród Laureatom – Zamek Królewski w Warszawie.

15–16.07.2016 r. – zwiedzanie Warszawy przez Laureatów.

17–21.07.2016 r. – wycieczka «Śladami Polskości»: Gdańsk, Toruń, Gniezno, Ostrów Lednicki, Częstochowa, Kraków, Wieliczka.

Nieznany Jurij Olesza

Wśród osób urodzonych w czasach Związku Radzieckiego trudno znaleźć kogoś, kto w dzieciństwie nie czytał «Trzech grubasów», fantastyczną baśń o rewolucji. Jej autorem jest rosyjski pisarz, dramaturg Jurij Olesza. Prawie całe życie spędził w Moskwie, gdzie osiągnął szczyt swojej sławy.

Urodził się jednak daleko od tego miasta. Pochodził z dawnej poleskiej szlachty herbu Brochwicz. W życiorysie napisanym w 1937 r. i wydany w 1947 wspomina tylko, że jego rodzina pochodziła z biednej polskiej szlachty. Przyczyn milczenia o swoim pochodzeniu w tych czasach było wiele. Jedną z nich był rozkaz nr 00485, na mocy którego w 1937 r. rozstrzelano ponad 111 tys. osób tylko za polskie pochodzenie. O przynależności do polskości mówią także i imiona krewnych: ojciec – Karol syn Antoniego, matka Olimpia córka Władysława, babcia Malwina córka Franciszka, siostra – Wanda.

Na stronie czasopisma «Echo Polesia» możemy znaleźć obszerny artykuł pt. «Ród poleskiej szlachty Oleszów herbu Brochwicz». Autor Aleksy Dubrowski nie ma wątpliwości, że Jurij pochodzi właśnie z tego dawnego rodu. Zrobiwszy kwerendę archiwalną, tak pisał o początkach rodu:

«Według odnalezionych archiwalnych zapisków, protoplastą tego rodu był feudalny ziemianin z Wołynia zwanym z ruska bojarzynem Aleksander. Syn tego bojarzyna Fiedko, który już oficjalnie nosił nazwisko Olesza, zwany także po ojcu Oleszkowiczem, został w 1482 r. sekretarzem króla Polski Kazimierza Jagiellończyka, a wnuk protoplasty tego rodu Piotr, piastował urząd podstolego mozyrskiego (...). Potomkowie Oleszy–Oleszka byli właścicielami dóbr ziemskich na Polesiu w Tieriebieżowie, Biereżnym, Nowo-Biereżnym, Borze Dubienieckim i posiadali nieruchomości w Wilnie, Rydze i Pińsku do czasu zajęcia tych terenów przez sowieckie wojska w 1939 r. Wszystkie kolejne pokolenia Oleszów cechowało rozsądne gospodarowanie swoimi dobrami, co w znacznym stopniu przyczyniło się do ekonomicznego znaczenia Polesia. Ród Oleszów zasłużył tym sobie z całą pewnością, na miano prawdziwych patriotów swojej ojczystej poleskiej ziemi».

Jurij Olesza urodził się w Jelizawetgradzie (obecnie Kirowograd) 3 marca 1899 r. Początkowo rodzina żyła z pieniędzy otrzymanych ze sprzedaży dóbr ziemskich, należących do rodu. Jak później wspominał, większość funduszy ojciec przegrał w karty. Kiedy miał trzy lata, w 1902 r., rodzina przeniosła się do Odessy, gdzie mieszkali niedaleko kościoła. We wspomnieniach opublikowanych pt. «Ни дня без строчки» oświadczył, że w dzieciństwie rozmawiał wyłącznie po polsku:

«Кiedy mówię o swojej nieumiejętności pisanja, to mam на мысли шук wyrazów. Jest mi bardzo trudno написать поправне zdanie, że так powiem, в мгновение ока..... Успокаја мене факт, że jestem Polakiem, а язык rosyjski to язык dla mnie obcy. Быć może, że причина tkwi właśnie в tym. Pamięтам, jak певного разу, ojciec sprawdzał moje umiejętności czytania po rosyjsku».

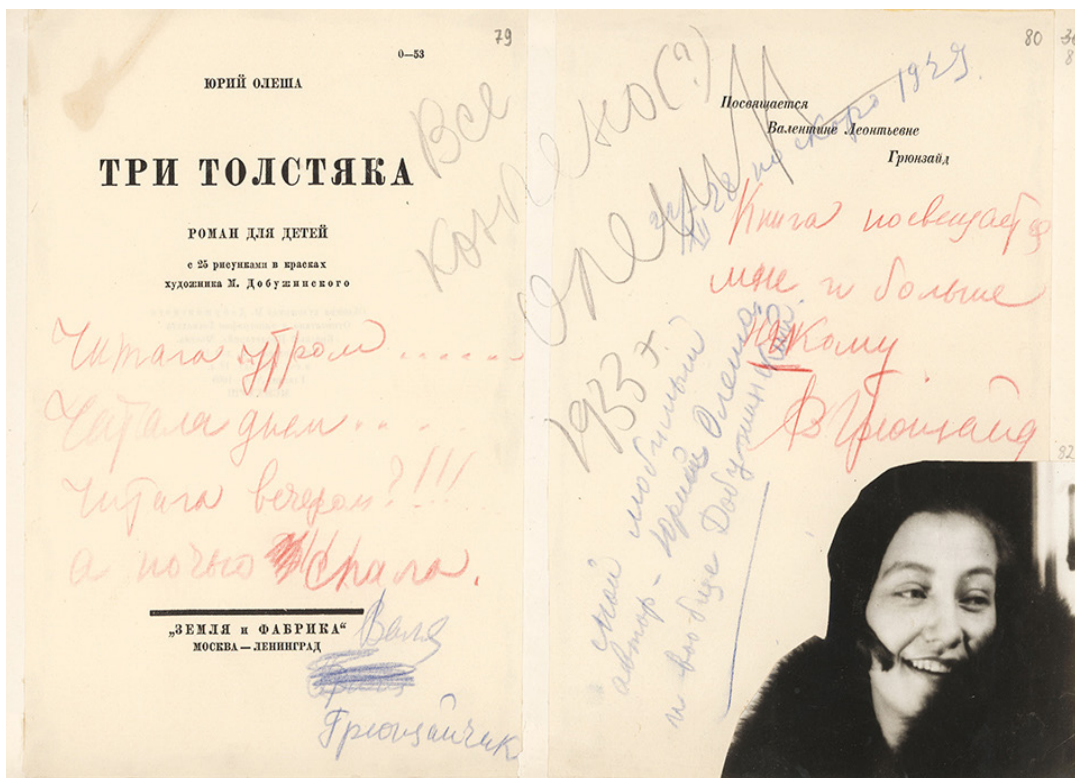
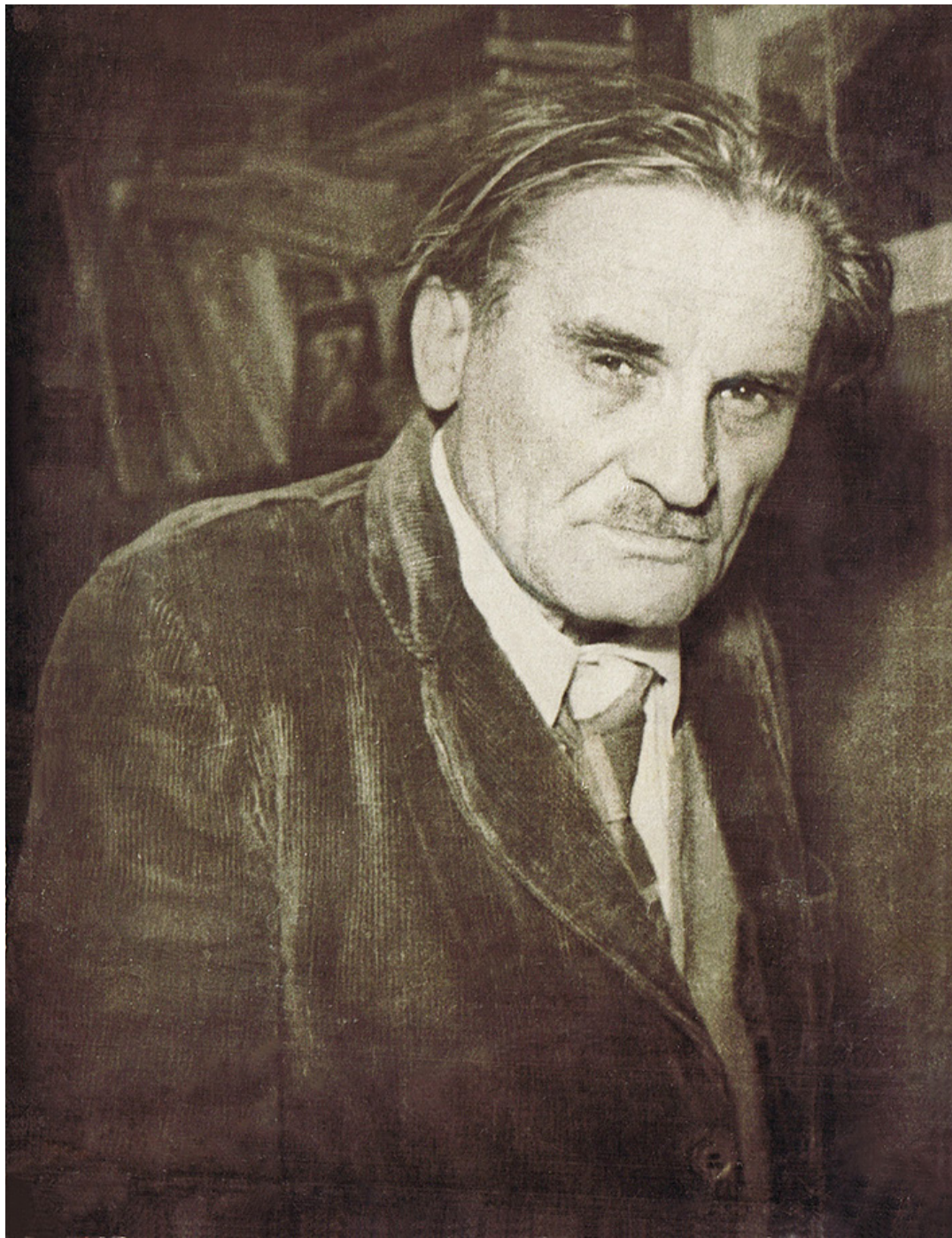
Wspominał też o pierwszej książce, którą pamiętał z dzieciństwa. Były to «Baśnie ludowe», czytane przez babcię. W latach 1916–1918 studiował na Uniwersytecie Noworosyjskim. Nawiązał kontakty z poetami i pisarzami, wśród których był Ilja Ilf, późniejszy autor powieści o Ostapie Benderze.

W 1921 r. jego rodzice emigrowali do Polski. Zakochany w swojej przyszłej żonie Oldze Suok, Jurij odmówił opuszczenia Odessy. Jego rodzice zaś zatrzymali się w Grodnie. Ojciec znalazł pracę w hotelu. Rodzice nigdy już nie zobaczyli syna. Wiadomość o śmierci syna Olga Władysławowna (tak ją nazywano w radzieckim Grodnie) otrzymała w 1960 r. W archiwach pozostały listy matki do syna, w których ona wielokrotnie zapraszała go do siebie.

W latach 1936–1956 utwory pisarza nie cieszyły się popularnością. Miało to wpływ i na jego twórczość. Utalentowany pisarz zamiast tworzyć często przesiadywał w restauracji w Domu Literata nad kieliszkiem wódki. W świecie literackim znany był przede wszystkim dzięki utworom «Trzech grubasów» (1924) i «Zawiść»

Невідомий Юрій Олеша

Серед людей, що народилися в радянський час, важко знайти когось, хто в дитинстві не читав фантастичну казку про революцію «Три товстуні». Її автор – російський письменник, драматург Юрій Олеша. Майже все життя він провів у Москві, де досяг піку своєї слави.

(1927), które po śmierci Stalina przyniosły mu światowe uznanie.

Jan MATKOWSKI

Проте народився він далеко від цього міста. Походив зі старої поліської шляхти гербу Брохвич. У біографії, написаній у 1937 р. та опублікованій у 1947 р., він згадує лише, що його сім'я походила з бідної польської шлях-

ти. Причин замовчування свого походження в ті часи було багато. Однією з них був наказ № 00485, відповідно до якого в 1937 р. розстріляли понад 111 тис. осіб тільки за польське походження. Про походження письменника свідчать також імена родичів: батько – Кароль Антонович, мати – Олімпія Владиславівна, бабуся – Мальвіна Францисівна й сестра – Ванда.

На сайті часопису «Ехо Полісся» можемо знайти статтю під назвою «Рід поліської шляхти Олешів гербу Брохвич». У автора Олексія Дубровського немає ніяких сумнівів, що Юрій походить із цього давнього роду. Після пошуків інформації в архівах він так написав про початки роду:

«Згідно зі знайденими архівними записами, засновником цього роду був феодальний поміщик із Волині, якого по-руськи називали боярином Олександром. Син боярина Федько, який вже офіційно мав прізвище Олеша і якого називали також Олешковичем, у 1482 р. став секретарем польського короля Казимира Ягеллончика, а онук засновника цього роду Петро був мозирським чиновником (...). Нащадкам Олеші-Олешка належали земельні угіддя на Поліссі в Теребежові, Бережному, Ново-Бережному, Бору-Дубенецькому, також вони були власниками нерухомості у Вільнюсі, Ризі та Пінську до часу захоплення цих територій радянськими військами в 1939 р. Для всіх наступних поколінь Олешів характерним було розсудливе використання своїх угідь, що значною мірою сприяло економічній значимості Полісся. Цим рід Олешів, безперечно, заслужив собі ім'я справжніх патріотів своєї рідної поліської землі».

Юрій Олеша народився в Єлисаветграді (нині Кіровоград) 3 березня 1899 р. Спочатку сім'я жила на гроші, отримані від продажу земельної власності, що належала родині. Як пізніше згадував Юрій, більшість маєтків батько програв у карти. Коли йому було три роки, в 1902 р., сім'я переїхала до Одеси, де мешкала поблизу костелу. У своїх спогадах, опублікованих під назвою «Ни дня без строчки», він зазначив, що в дитинстві розмовляв виключно польською мовою:

«Коли я говорю про своє невміння писати, я маю на увазі порядок слів. Мені дуже важко, так би мовити, в одну мить правильно написати речення... Заспокоює мене той факт, що я поляк і російська мова для мене іноземна. Можливо, причина криється саме в цьому. Я пам'ятаю, як одного разу мій батько перевіряв, як я вмію читати російською».

Він також згадував про першу книгу, яку пам'ятав із дитинства. Це були «Народні казки», які читала його бабуся. У 1916–1918 рр. Юрій Олеша навчався в Новоросійському університеті. Спілкувався з поетами та прозаїками, серед яких був Ілля Ільф, пізніше автор роману про Остапа Бендера.

У 1921 р. батьки емігрували до Польщі. Закоханий у свою майбутню дружину Ольгу Суок, Юрій відмовився покидати Одесу. Тим часом його батьки оселилися в Гродні. Батько знайшов роботу в готелі. Батьки ніколи більше не бачили свого сина. Звістку про його смерть Ольга Владиславівна (як її називали в радянському Гродно) отримала в 1960 р. В архівах залишилися листи матері до сина, в яких вона неодноразово запрошували його до себе.

У 1936–1956 рр. твори письменника були не дуже популярними. Це вплинуло і на його творчість. Талановитий автор замість того, щоб творити, часто просиджував у ресторані Будинку літератора над чаркою горілки. У літературному світі він був відомим насамперед завдяки творам «Три товстуні» (1924 р.) і «Заздрість» (1927 р.), які після смерті Сталіна принесли йому всесвітню славу.

Ян МАТКОВСЬКИЙ

Informacje Lubelskie

W Lublinie odbył się finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. 600 wolontariuszy wyszło z puszkami na ulice Lublina. W tym roku środki finansowe zebrane w czasie finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy trafią na oddziały pediatryczne oraz na godną opiekę dla ludzi w podeszłym wieku. Pieniądże zostaną przekazane na sprzęt ratujący zdrowie i życie, a także na wyposażenie okołoszpitalne, czyli np. szafki i łóżka. Podczas zeszłorocznego finału w Lublinie udało się zebrać ponad 120 tys. zł. W całym województwie aż pół miliona złotych. Na terenie województwa lubelskiego zarejestrowanych było 69 sztabów akcji.

Już dziesięć stoków narciarskich działa na terenie województwa lubelskiego. Pierwsze zaczęły przyjmować amatorów nart pierwszego stycznia. Podobnie jak przez kilka ostatnich lat, na rozpoczęcie sezonu narciarskiego trzeba było poczekać aż temperatura spadnie poniżej zera. Narciarze mogą już korzystać m.in. z wyciągów w Międzyrzecu Podlaskim, Parchatce, Rąblowie, Batorzu i Chrzanowie. 1 stycznia ruszyły równocześnie Kazimierz Dolny i Rąblów. Część tras nadal pozostaje jednak zamknięta ze względu na zbyt małe opady śniegu i za wysokie temperatury. Żeby przygotować się do przyjęcia narciarzy, właściciele stoków musieli je dodatkowo naśnieżać.

80-letni chełmianin padł ofiarą oszustów. Był przekonany, że bierze udział w policyjnej akcji i dwukrotnie przekazywał oszustom gotówkę. Stracił w sumie 50 tys. zł. Do 80-letniego chełmianina zadzwonił mężczyzna, który twierdził, że jest policjantem i bierze udział w akcji. Mężczyzna dostał wytyczne aby udał się do banku, pobrał oszczędności i przekazał je w wyznaczonym miejscu. Starszy pan dwukrotnie w różnych bankach podjął pieniądze, które następnie przekazał wskazanemu mężczyźnie. W tym czasie pozostawał w kontakcie telefonicznym z fikcyjnym policjantem. Kiedy już po wszystkim wrócił do domu, zadzwonił na telefon alarmowy dyżurnego chełmskiej komendy i wtedy zorientował się, że został oszukany.

Lubelski Nobel 2015 w ręku programisty z UMCS. Na co dzień nie zdajemy sobie sprawy z niebezpieczeństw, które czyhają na nas w cyberprzestrzeni. Dostęp do konta przez internet, inteligentne domy i prywatne informacje w serwisach społecznościowych. Wynalazek Bogdana Księżopolskiego umożliwi zaprojektowanie sprawniejszych, bezpieczniejszych i tańszych systemów. Programista został wyróżniony Lubelską Nagrodą Naukową im. prof. Edmunda Prosta, zwaną lubelskim Noblem, za pracę właśnie w dziedzinie bezpieczeństwa w sieci.

Wojnę cyrkowcom, którzy tresują do przedstawień zwierzęta wydało już kilka polskich miast – np. Słupsk i Koszalin. Kilka dni temu do tego grona dołączył Wrocław. To miasto formalnie nie zakazało cyrkom wjazdu w swoje granice, ale prezydent Wrocławia wydał zarządzenie, na mocy którego nie można dzierżawić miejskich gruntów na potrzeby pokazów tresury zwierząt. Ten temat podchwycił radny Lublina, Michał Krawczyk. Joanna Bobowska z biura prasowego miasta mówi, że ratusz zajmie w tej sprawie stanowisko, gdy wpłynie oficjalne pismo radnego.

Sześciolatki już nie muszą iść do szkoły. Będzie mniej pierwszych klas – oceniają dyrektorzy szkół. Dla 3-latków natomiast może zabraknąć miejsc w przedszkolach. Przyjęta przez Senat nowelizacja ustawy o systemie oświaty czeka na podpis prezydenta. Jej głównym założeniem jest zniesienie od września 2016 r. obowiązku szkolnego dla sześciolatek. Dyrektorzy lubelskich szkół podstawowych są na razie powściągliwi w wyrażaniu opinii na temat rządowej ustawy. Obawiają się jednak, że w pierwszych klasach będzie mniej uczniów. Jeżeli ustawa wejdzie w życie, to w roku szkolnym 2016/2017 naukę zaczną dzieci, które rok wcześniej dostały z poradni odroczenie obowiązku szkolnego i sześciolatki, które rodzice zdecydują się posłać rok wcześniej do szkoły.

Upalne lato i brak deszczu sprawiły, że wielu rolnikom z województwa lubelskiego miniony rok upłynął pod znakiem liczenia gigantycznych strat. Część plantatorów pozostawiła owoce na krzaczkach. Ceny porzeczek w skupie sięgały zaledwie kilkudziesięciu groszy za kilogram. Niestety, ze względu na suszę zbiory malin w województwie lubelskim były bardzo niskie i dlatego wielu plantatorów mówi o stratach. Natomiast grzybiarze z całego województwa lubelskiego byli bardzo zadowoleni. Dorodnych borowików i podgrzybków nie brakowało.

W całym ubiegłym roku z Portu Lotniczego Lublin skorzystało ponad 265 tys. pasażerów. Plany na ten rok są jeszcze bardziej ambitne. Ostatnie 12 miesięcy było dla portu przełomowe. Najlepszy był październik. Wtedy lotnisko obsłużyło 29 726 pasażerów. Na końcu tej statystycznej stawki jest luty z wynikiem 11 424 osób. Plany na ten rok 2016 są jeszcze poważniejsze. Port Lotniczy Lublin chce obsłużyć 400 tys. osób.

Strażnicy miejscy, którzy w 2015 r. wlepili 2491 mandatów na kwotę 411 650 zł., nie mogą wystawić mandatów za przekroczenie prędkości. Od stycznia zaczęły bowiem obowiązywać nowe regulacje, które odbierają strażnikom prawo do korzystania z fotoradarów. Fotoradar był niezłym sposobem na zarabianie pieniędzy. Od początku 2015 r. «namierzył» w Lublinie 2953 kierowców, którzy przekroczyli prędkość. Zniknięcie fotoradaru nie oznacza jednak, że piraci drógowi będą bezkarni. Policjanci będą nadal kontrolować prędkość jazdy na drogach. Przy czym będą korzystać nie z fotoradarów, ale ręcznych mierników pomiaru prędkości. Od stycznia fotoradarów może używać w Polsce jedynie Inspekcja Transportu Drogowego.

W pierwszą niedzielę 2016 roku lubelskie morys spotkały się nad Zalewem Zemborzyckim. Mimo, że temperatura wynosiła 13 stopni poniżej zera, w kąpeli udział wzięło ok. 110 osób. Przy takim mrozie była to zabawa dla prawdziwych twardzieli, po wyjściu z wody natychmiast zamarała mokra odzież, tworzyły się sople lodu na mokrych włosach.

MW

Люблінська інформація

У Любліні пройшов фінал Великого оркестру святкової допомоги. 600 волонтерів зі скриньками вийшли на вулиці Любліна. У цьому році гроші, зібрані під час фіналу Великого оркестру святкової допомоги, направлять на педіатричні відділення та на належну опіку для людей похилого віку. За ці гроші придбають медичне обладнання, а також лікарняне устаткування, меблі. Під час минулорічного фіналу в Любліні вдалося зібрати понад 120 тис. злотих. В усьому воєводстві – півмільйона злотих. На території Люблінського воєводства було зареєстровано 69 штабів цієї акції.

Уже десять лижних схилів діють на території Люблінського воєводства. Перші розпочали приймати відвідувачів першого січня. Як і в останні кілька років, на початок лижного сезону потрібно було чекати до моменту, коли температура опуститься нижче нуля градусів. Лижники вже можуть відвідати спуски в Мендзижецю Підляському, Пархатці, Ромблові, Батожи та Хшанові. Одночасно першого січня відкрили спуски в Казімежі Дольному й Ромблові. Частина трас надалі лишається закритою через надто низький рівень опадів і високу температуру. Щоб підготуватися до прийому лижників, власники спусків були змушені додатково їх засніжувати.

80-річний холмщанин став жертвою шахраїв. Він був переконаний, що бере участь у поліцейській операції, тому двічі переказав шахраям готівку. Загалом втратив 50 тис. злотих. До 80-річного холмщанина зателефонував невідомий, котрий представився поліцейським і сказав, що бере участь в операції. Чоловік отримав настанови вирушити до банку, зняти гроші й переказати їх у визначеному місці. Старший чоловік двічі в різних банках отримав гроші, які згодом передав шахраєві. У цей час залишався на телефонному зв'язку із фіктивним поліцейським. Коли після всього повернувся додому, зателефонував на чергову лінію Холмської комендатури і зрозумів, що його ошукали.

«Люблінський Нобель – 2015» опинився в руках програміста з Університету Марії Кюрі-Скłodовської. Щоденно ми не розуміємо, з якими небезпеками в кіберпросторі стикаємося: доступ до рахунку через Інтернет, «розумні» будинки, приватна інформація в соціальних мережах та ін. Винахід Богдана Ксенжопольського зробив можливими створення досконаліших, безпечніших та дешевших систем. Програміста відзначили Люблінською науковою нагородою імені професора Едмунда Проста, яку називають «Люблінським Нобелем», за діяльність у сфері безпеки в Інтернеті.

Війну циркачам, котрі дресирують тварин для виступів, оголосили вже кілька польських міст, наприклад Слупськ та Кошалін. Кілька днів тому до цього грона долучився Wrocław. Це місто формально не заборонило циркам в'їжджати на свою територію, проте мер Wrocławа видав розпорядження, на основі якого не можна надавати в оренду міські земельні ділянки для потреб показів дресированих звірів. Цю тему підхопив депутат від Любліна Міхал Кравчик. Йоанна Бобовська з прес-служби міста заявила, що міськрада висловить у цій справі свою позицію після офіційного звернення депутата.

Шестирічні діти вже не зобов'язані йти до школи. «Буде менше перших класів», – заявляють директори шкіл. Прийнята Сенатом зміна до закону «Про систему освіти» чекає на підпис президента. Її основне завдання – відмінити з вересня 2016 р. обов'язковий початок навчання дітей у школі з шестирічного віку. Директори люблінських початкових шкіл поки що обережні з висловлюваннями щодо урядового закону. Проте побоюються, що в перших класах буде менше учнів. Якщо зміну до закону затвердять, то у 2016–2017 навчальному році першокласниками стануть діти, котрі роком раніше отримали в спеціалізованих закладах відтермінування від навчання, а також шестирічні діти, батьки котрих вирішать віддати їх до школи на рік раніше.

Спекотне літо й відсутність опадів призвели до того, що багато фермерів із Люблінського воєводства зазнали величезних втрат минулого року. Частина плантаторів залишила ягоди на кущах. Ціни на порічки при закупці сягали кількох десятків грошів за кілограм. На жаль, у зв'язку із посухою урожаї малини в Люблінському воєводстві були дуже низькими, тому більшість плантаторів говорять про втрати. А ось грибники з усієї Люблінщини залишилися задоволеними, адже відбірних білих та польських грибів не бракувало.

Упродовж усього минулого року послугами аеропорту «Люблін» скористалися понад 265 тис. пасажирів. Останні 12 місяців стали для аеропорту переломними. Найкращим видався жовтень. Тоді аеропорт обслужив 29 726 пасажирів. Найгірший результат – у лютому з 11 424 особами. Плани на цей рік амбітніші. У 2016 р. аеропорт «Люблін» планує обслужити 400 тис. осіб.

Муніципальна поліція, котра у 2015 р. виписала 2 491 штраф на суму 411 650 злотих, не зможе більше цього робити за порушення, пов'язані з перевищенням швидкості водія. Із січня почали діяти нові правила, які забороняють муніципальній поліції використовувати фоторадари. Фоторадар був непоганим способом для заробляння грошей. Від початку 2015 р. в Любліні зафіксували 2 953 водіїв, котрі перевищили швидкість. Зникнення фоторадарів не знімає відповідальності з «дорожніх піратів». Поліцейські надалі контролюватимуть швидкість руху на дорогах. Причому вони користуватимуться не фоторадарами, а ручними вимірювачами швидкості. Із січня фоторадари в Польщі може використовувати тільки Інспекція дорожнього руху.

У першу неділю 2016 р. люблінські «моржі» зустрілися біля Зембожицької затоки. Незважаючи на те, що температура становила 13 градусів нижче нуля, в купанні взяли участь приблизно 110 осіб. При такому морозі зробити це могли тільки найсміливіші, адже після виходу з води в «моржів» одразу замерзав мокрий одяг, а на волосся утворювалися бурульки.

BM

MSZ zaniepokojone próbą jądrową w Korei Pn.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych «z głębokim zaniepokojeniem» przyjęło informację o przeprowadzeniu przez Koreę Północną próby ładunku termojądrowego.

«Ich potwierdzenie będzie oznaczało ponowne pogwałcenie przez Pjongjang jego zobowiązań międzynarodowych oraz postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ» – oświadczyło MSZ.

W ocenie ministerstwa «takie działania stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa i stabilizacji w regionie, a także dla międzynarodowego systemu nieprolifracji i kontroli zbrojeń». «Wzywamy KRLD do ich zaprzestania i konstruktywnego zaangażowania się w dialog ze społecznością międzynarodową, w szczególności we współpracę z Międzynarodową Agencją Energii Atomowej oraz w ramach rozmów sześciostronnych (ich uczestnikami byli przedstawiciele rządów obu państw koreańskich, Rosji, Chin, Japonii i USA)» – zaapelowało MSZ.

Ogłoszoną przez Pjongjang próbę jądrową skrytykowali m.in. sekretarz generalny ONZ Ban Ki Mun, sekretarz generalny NATO Jens Stoltenberg, a także m.in. Niemcy, Wielka Brytania, Włochy, Australia, Francja, UE oraz Chiny, najbliższy sojusznik Korei Północnej. W Nowym Jorku na pilnym posiedzeniu zebrała się Rada Bezpieczeństwa ONZ.

Polska Agencja Prasowa

МЗС занепокоєне ядерними випробуваннями в Північній Кореї

Міністерство закордонних справ «із глибоким занепокоєнням» сприйняло інформацію про проведення Північною Кореєю випробувань термоядерної бомби.

«Підтвердження цього факту означатиме порушення Пхеньяном його міжнародних зобов'язань та положень резолюції Ради безпеки ООН», – зазначили в МЗС.

За оцінкою міністерства, «такі дії – загроза для безпеки і стабілізації в регіоні, а також для міжнародної системи нерозповсюдження та контролю озброєння». «Закликаємо КНДР до припинення випробувань і конструктивного вступу до діалогу з міжнародною спільнотою, особливо щодо співпраці з Міжнародним агентством з атомної енергії, а також у рамках шестисторонніх переговорів (їхніми учасниками були представники урядів обох корейських держав, Росії, Китаю, Японії та США)», – заявили в МЗС.

Оголошені Пхеньяном ядерні випробування розкритикували Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, Генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг, а також представники Німеччини, Великобританії, Італії, Австралії, Франції, ЄС та Китаю – найближчого союзника Північної Кореї. В Нью-Йорку на терміновому засіданні зібралася Рада безпеки ООН.

Polska Agencja Prasowa

Budżet na obronność zatwierdzony przez komisję. Wydamy 2 procent PKB

Sejmowa komisja obrony narodowej pozytywnie zaopiniowała projekt ustawy budżetowej w części dotyczącej obronności. W tym roku wydatki mają wynieść 35 mld 899 mln zł.

Od budżetu na 2016 r. weszła w życie reguła, zgodnie z którą na finansowanie potrzeb obronnych budżet państwa powinien wydawać co najmniej 2 proc. PKB z roku poprzedniego, zamiast dotychczasowych 1,95 proc.

O ile w 2015 r. środki na obronność (po grudniowej nowelizacji budżetu i bez uwzględnienia raty za samoloty F-16, która wyjątkowo była wpisana do budżetu MON) wyniosły ponad 32,8 mld zł, to jak powiedział wiceszef MON Bartosz Kownacki wydatki te liczone rok do roku wzrosną o 9,4 pkt proc., do kwoty 35 mld 899 mln zł.

Polskie Radio

Комісія затвердила оборонний бюджет

Комісія Сейму в справах національної оборони позитивно розглянула проект бюджетного закону щодо оборони. У цьому році витрати мають становити 35 млрд 899 млн злотих.

У 2016 р. увійшло в дію правило, згідно з яким на фінансування оборонних потреб із державного бюджету виділятимуть щонайменше 2 % ВВП замість дотеперішніх 1,95 %.

Якщо у 2015 р. витрати на оборону (після грудневої поправки бюджету та без врахування виплат за літаки F-16, які було вписано до бюджету Міністерства національної оборони) становили понад 32,8 млрд злотих, то, як заявив заступник міністра оборони Бартош Ковнацький, у цьому році вони зростуть на 9,4 % до суми 35 млрд 899 млн злотих.

Polskie Radio

Nowi żołnierze, nowa kadra. Rozrasta się korpus NATO w Szczecinie

Do 380 wzrosła liczba żołnierzy w kwaterze głównej Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego w Szczecinie. W koszarach jednostki pojawili się też oficerowie z Hiszpanii – państwa, które dołączyło do Korpusu w grudniu zeszłego roku. Większość z zaplanowanych ponad 200 nowych stanowisk w Korpusie została już obsadzonych. W najbliższym czasie dołączą kolejne osoby, tak aby w jednostce służyło łącznie 400 żołnierzy

2016

NATOscape

i 45 pracowników cywilnych, czyli o 200 żołnierzy więcej niż przed decyzjami strukturalnymi.

Zmiany w liczebności kadry jednostki i jej strukturze są efektem podjętych przez dowództwo NATO oraz kraje założycielskie Korpusu decyzji o wzmocnieniu Korpusu i podniesieniu jego gotowości bojowej. Do Korpusu dołączą niebawem przedstawiciele nowych państw – Grecji i Kanady. Trwają rozmowy z Norwegami.

TVN24

Корпус НАТО розширюється в Щецині

До 380 зросла кількість солдатів у штаб-квартирі Багатонаціонального північно-східного корпусу в Щецині. В казармах підрозділу також знаходяться офіцери з Іспанії, держави, яка долучилася до корпусу в грудні минулого року. Більшість нових посад, яких заплановано понад 200, в корпусі вже зайнято. У найближчий час до служби долучаться чергові особи. Загалом у підрозділі перебуватимуть 400 солдатів і 25 цивільних працівників, тобто на 200 осіб більше, ніж перед рішеннями про зміну структури.

Кадрові та структурні зміни підрозділу – ефект прийнятого керівництвом НАТО та країнами-засновниками корпусу рішення про зміцнення підрозділу, а також посилення його бойової готовності. До корпусу незабаром приєднаються представники нових держав – Греції та Канади. Тривають переговори з норвежцями.

TVN24

NATO: nie zagrażamy Rosji, zarzuty Moskwy bezpodstawne

W odpowiedzi na tezy zawarte w nowym planie obrony Rosji, NATO zapewniło, że nie stanowi zagrożenia dla tego państwa. Za bezpodstawne uznano zarzuty Moskwy, że rozszerzenie Sojuszu jest czynnikiem osłabiającym jej bezpieczeństwo.

Doktryna obronna Rosji na lata 2016–2020 zawiera tezę, że USA i ich sojusznicy dążą do dominacji na arenie międzynarodowej kosztem prowadzącej niezależną politykę Rosji.

Rzecznik NATO Oana Lungescu poinformowała, że założenia rosyjskiej doktryny są cały czas analizowane. Dodała też, że Sojusz «kategorycznie odrzuca całkowicie nieuzasadnione zarzuty, iż NATO i prowadzona przez organizację polityka stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa Rosji».

W zeszłym miesiącu NATO zaprosiło Czarnogórę do rozpoczęcia rozmów akcesyjnych z Sojuszem. W przypadku ich pozytywnego zakończenia ten bałkański kraj stałby się 29 członkiem NATO. Lungescu zapewniła, że «rozszerzenie NATO nie jest wymierzone bezpośrednio w kogokolwiek». Podkreśliła także, że każdy suwerenny kraj «ma prawo wyboru dołączenia do dowolnego sojuszu».

Gazeta.pl

НАТО: «Не загрожуємо Росії, звинувачення Москви безпідставні»

У відповіді на тези, вміщені в новому плані оборони Росії, НАТО запевнило, що не становить загрози для цієї держави. Безпідставними визнано звинувачення Москви, що розширення Альянсу ослаблює безпеку країни.

Оборонна доктрина Росії на 2016–2020 рр. містить тезу, що США і їхні союзники прагнуть до домінації на міжнародній арені завдяки Росії, яка провадить незалежну політику. Прес-секретар НАТО Оана Лунгеску поінформувала, що основи російської доктрини постійно аналізують. Також вона додала, що Альянс «категорично відкидає повністю неаргументовані звинувачення, що НАТО і ведена організацією політика становлять загрозу для безпеки Росії».

У минулому місяці НАТО запросило Чорногорію на діалог щодо приєднання до Альянсу. У випадку позитивного завершення переговорів, ця балканська країна стала б 29-м членом НАТО. Лунгеску запевнила, що «розширення НАТО не скероване безпосередньо проти когось». Також вона підкреслила, що кожна суверенна країна «має право вибору щодо приєднання до будь-якого об'єднання».

Gazeta.pl

Rozmowy o UE i NATO. Prezydent 18 stycznia poleci do Brukseli

Będzie to pierwsza zagraniczna wizyta Andrzeja Dudy w 2016 roku.

– Prezydent spotka się tam z przewodniczącym Rady Europejskiej Donaldem Tuskiem, by dyskutować o kwestiach Polska–UE. Będzie rozmawiał także z sekretarzem generalnym NATO Jensem Stoltenbergiem i odwiedzi dowództwo wojskowe Sojuszu w Mons, gdzie spotka się z naczelnym dowódcą tych sił gen. Philipem Breedlove'em – poinformował prezydencki minister Krzysztof Szczerski.

Szczerski powiedział, że wizyty zagraniczne prezydenta do lipca będą w zupełności poświęcone przygotowaniom do szczytu NATO w Warszawie i budowaniu konsensusu wokół decyzji, które realizowałyby polskie postulaty.

Jak podkreślił, decyzje warszawskiego szczytu NATO mają dotyczyć czterech «koszyków tematów». Pierwszy – mówił – dotyczy zwiększenia zdolności do odstraszania i obrony: równowagi poziomu bezpieczeństwa i zdolności obronnych Sojuszu na całym swoim terytorium, co oznacza w praktyce wzmocnienie NATO na wschodniej flance. Drugi «koszyk» to kwestia zmniejszenia poziomu napięcia w otoczeniu bezpośrednim NATO; trzeci – odpowiedź Sojuszu na nowe «hybrydowe» zagrożenia bezpieczeństwa m.in. terroryzm, kwestię imigrantów, cyberbezpieczeństwo. Ostatni «koszyk» to modernizacja armii, deklaracje dotyczące wydatków obronnych państw NATO.

Informacyjna Agencja Radiowa

Розмови про ЄС і НАТО. Президент 18 січня вирушить до Брюсселя

Це буде перший закордонний візит Анджeya Дуди у 2016 р. «Президент зустрінеться із Головою Ради Європи Дональдом Туском, щоб обговорити питання Польща–ЄС. Також матиме розмову з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом і відвідає військове керівництво Альянсу в Монсі, де зустрінеться з головнокомандувачем цих сил генералом Філіпом Брідлавом», – поінформував міністр канцелярії президента Кшиштоф Щерський.

Щерський заявив, що до липня закордонні візити президента буде повністю присвячено підготовці до саміту НАТО у Варшаві й будівництву консенсусу навколо рішення, яке б реалізувало польські основи.

Він підкреслив, що рішення Варшавського саміту НАТО мають стосуватися чотирьох «головних кошиків». Перший, на його думку, торкається розширення здатності до відповіді та оборони – рівноваги рівня безпеки та захисної здатності Альянсу на всій своїй території, що в практиці означає зміцнення НАТО на східному фланзі. Другий «кошик» – це питання зменшення рівня напруги в безпосередньому оточенні НАТО. Третій – відповідь Альянсу на нові «гібридні» загрози безпеки, зокрема щодо тероризму, проблеми іммігрантів, кіберзлочинності. Останній «кошик» – модернізація армії, декларації щодо оборонних витрат держав НАТО.

Informacyjna Agencja Radiowa

Gen. Różański: w 2016 r. więcej ćwiczeń; powrót tych, którzy odeszli z wojska

Zmniejszenie zaangażowania w misje za granicą pozwoliło w 2015 r. położyć silniejszy akcent na szkolenie, a nowy rok będzie jeszcze intensywniejszy – zapowiada dowódca generalny rodzajów sił zbrojnych gen. broni Miroslaw Różański.

Jego zdaniem należy stworzyć możliwości powrotu specjalistom, którzy odeszli z wojska.

«Domeną Dowództwa Generalnego jest szkolenie, przygotowanie wojsk, zarówno tych w szyku, jak i rezerwy» – przypomniał generał, który objął to stanowisko w lipcu 2015 r., jako drugi dowódca generalny od utworzenia tej struktury.

Zwrócił uwagę, że w ubiegłym roku w Polsce szkoliło się ponad 16 tys. sojuszniczych żołnierzy, przeprowadzono w kraju 27 międzynarodowych ćwiczeń, za granicą odbyło się ponad 40 przedsięwzięć szkoleniowych z udziałem polskich żołnierzy. Chodziło o sprawdzenie zdolności do wykonywania zadań nie tylko wspólnie z sojusznikami, ale i partnerami NATO oraz krajami aspirującymi do członkostwa.

Gazeta Wyborcza

Генерал Ружанський: «У 2016 р. буде більше навчань»

«Зменшення участі в місіях за кордоном дозволило у 2015 р. зробити відчутніший акцент на навчання, а новий рік буде ще інтенсивнішим», – обіцяє Головнокомандувач видів Збройних сил Польщі генерал Мірослав Ружанський.

На його думку, необхідно забезпечити можливість повернення фахівців, котрі залишили військо.

«Сферою генерального керівництва є навчання, підготовка військ, як дійсних, так і резервних», – нагадав генерал, котрий обійняв посаду в липні 2015 р. як другий головнокомандувач від моменту створення цієї структури.

Він звернув увагу на те, що в минулому році в Польщі навчалися понад 16 тис. солдатів Альянсу, в країні було проведено 27 міжнародних навчань, за кордоном відбулися понад 40 навчань за участю польських солдатів. Ішлося про перевірку здатності виконувати завдання не тільки спільно з союзниками, але й з партнерами НАТО та країнами, що прагнуть членства.

Gazeta Wyborcza

PRASA // РОБОТА

Луцький міський центр зайнятості

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
вантажник	2 300	навантаження сміття, прибирання смітєвих майданчиків, фізичне навантаження (Нововолинськ) .
верстатник дерево-обробних верстатів	2 500	роботи з розрізання дошки, нарізання рейки, фрезерування рейки, зарізання кутів (Нововолинськ)
головний бухгалтер	700	прийом, здача готівки в банк і в касу, податкова звітність (Нововолинськ).
інженер з охорони праці	1 751	Відповідає за охорону праці та техніку безпеки (Нововолинськ).
інспектор кредитний	2 000	активний пошук клієнтів, участь в рекламних акціях,оформлення кредитів, супровід кредитних справ, залучення клієнтів до співпраці (Нововолинськ).
коваль ручного кування	2 060	кування деталей на молотах, розігрів печі, завантаження та вивантаження, нагрів заготовок зі сталі і кольорових металів для кування (Нововолинськ).
кухар	1 700	приготування страв (українська кухня) (Нововолинськ)
майстер виробничого навчання	1 751	ведення уроків виробничого навчання гірничих груп (Нововолинськ).
Маляр	2 000	виконання будівельних робіт (Нововолинськ)
машиніст (кочегар) котельної	2 000	Обслуговує в котельні водогрійні та парові котли, які працюють на твердому паливі (Нововолинськ).
машиніст гірничих виймкових машин	5 100	керує гірничими виймковими машинами; добувними і прохідницькими комбайнами (Нововолинськ).
машиніст гофрувального агрегата	2 000	Виготовлення багатощарового гофрованого картону, ведення контролю якості гофрування (Нововолинськ).
машиніст екскаватора	2 673	Розробка ґрунтів при влаштуванні виїмок і насипів, резервів під час будівництва траншей для підземних комунікацій, водовідвідних кюветів тощо (Нововолинськ).
машиніст пакувальної машини	1 842	складання та пакування продукції (Нововолинськ).
Менеджер (управитель) з логістики	1 800	Керує матеріально технічним постачанням і закупівлею.Керує транспортними поставками. Пошук вантажу (Нововолинськ).
продавець непродовольчих товарів	1 700	продаж будівельних матеріалів в магазині "Імпульс" (смт.Жовтнєве) (Нововолинськ).
продавець непродовольчих товарів	1 378	магазин "Контакт", роздрібна торгівля непродовольчою групою товарів (канцелярські товари, товари для рибалок, галантерейні вироби), знання ПК (Нововолинськ)
продавець продовольчих товарів	1 500	робота в торгових кіосках по місту по продажу хлібобулочних, кондитерських виробів та інших продовольчих товарів (Нововолинськ).
стовбуровий (підземний)	3 57	приймає та подає сигнали з шахти на поверхню і з поверхні машиністу підіймальної машини стосовно підймання та спускання вантажів та людей (Нововолинськ).
столяр	3 500	нарізання деревини, шліфування (Нововолинськ)
токарь	2 370	обробка на універсальних токарних верстатах деталей, управління підіймально-транспортним устаткуванням (Нововолинськ).
формувальник тіста	3 000	робота в хлібобулочному цеху: підготовка тістових заготовок та їх формування, чищення листів (Нововолинськ).
Штукатур	2 000	виконання будівельних робіт (Нововолинськ)
водій автотранспортних засобів	2 500	перевезення вантажу (Володимир-Волинський)
водій автотранспортних засобів	1 700	Перевезення пасажирів. Знання налаштування автобуса (Володимир-Волинський).
водій автотранспортних засобів	2 500	проводити технічний огляд та поточний ремонт (Володимир-Волинський)
водій навантажувача	2 500	проведення навантажувальних робіт автотранспортним засобом (Володимир-Волинський)
зоотехнік	4 300	Вирощування курчат бройлера (Володимир-Волинський)

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
лікар ветеринарної медицини	4 000	Проведення лікувально-профілактичної роботи в період вирощування курчат бройлера (Володимир-Волинський)
менеджер (управитель) із збуту	3 500	Реалізація готової продукції (Володимир-Волинський)
оброблювач птиці	5 000	Оброблення тушок птиці .(цех з виробництва напівфабрикатів) (Володимир-Волинський).
оброблювач птиці	5 000	Оброблення тушок птиці (Володимир-Волинський)
продавець продовольчих товарів	2 000	магазин "Заграва", режим роботи 3 дні працювати з 8.00 до 21.00, 3 дні вихідний (Володимир-Волинський)
птахівник	2 400	Догляд за птицею,вирощування молодняка птиці (Володимир-Волинський).
товарознавець	1 900	сортувати пошту по відділеннях, впевнений користувач ПК (Володимир-Волинський)
тракторист	2 600	Перевезення вантажу, виконувати дрібний ремонт техніки (Володимир-Волинський)
Фельдшер ветеринарної медицини	3 000	Профілактика захворювань птиці (Володимир-Волинський)
швачка	2 028	Пошиття легкого жіночого одягу згідно заданих лекал, дотримання правил техніки безпеки на виробництві (Володимир-Волинський)
бухгалтер	1 400	Вести облік доходів та витрат, складати фінансову звітність, нараховувати заробітну плату (Ковель)
бухгалтер	2 282	Синтетичний та аналітичний облік рахунків, проведення звірок,інвентуризації, ведення розрахунків з постачальниками та покупцями (Ковель)
верстатник дерево-обробних верстатів	2500	Виконання повздовжніх та поперечних розкріів пиломатеріалів з дерев'яних порід. Дотримання правил техніки безпеки та охорони праці (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1959	Керувати транспортним засобом. Для осіб з інвалідністю 3-ї групи загального захворювання (Ковель)
водій автотранспортних засобів	1 406	Керувати рухом вантажного автомобіля, брати участь у вантажно-розвантажувальному процесі, оформляти шляхові документи (Ковель).
водій автотранспортних засобів	1 500	Перевезення поштових відправлень автомобілем УАЗ-3741, забезпечення належного технічного стану автотранспортного засобу перед виїздом (Ковель).
водій автотранспортних засобів	2 500	Здійснювати перевезення вантажу "Самоскидом" піску, щебеню, будівельних матеріалів. Свочасний ремонт автотранспортного засобу, утримання його у належному стані (Ковель).
водій автотранспортних засобів	6 000	Здійснювати міжнародні перевезення вантажів. Утримання транспорту у належному стані. Обов'язково наявність закордонного паспорта (Ковель).
головний бухгалтер	2000	Подання звітності у загальній системі оподаткування, знання 1С Бухгалтерія 8.
Головний касначей	1 400	Вакансія для осіб з інвалідністю. Реалізація державної політики у сфері касначейського обслуговування бюджетних коштів (Ковель).
дорожній робітник.	1 654	Виконувати підсобні роботи під час будівництва, ремонту, утримання автомобільних доріг і тротуарів (Ковель).
касир торговельного залу	1 520	Вакансія для осіб з інвалідністю. Проводити розрахункові операції на повну смк через РРО з роздрукуванням відповідних розрахункових документів (Ковель).
кондитер	1800	Здійснювати заміс тіста та формування пірижків з різною начинкою з викладанням в форми для подальшої випічки (Ковель)
Логіст	3 000	Пошук та побудова найоптимальніших маршрутів, прийом і оформлення замовлень. Формування необхідних пакетів документів для оформлення маршрутів (Ковель)
Маляр	1 500	Шпаклювання і фарбування внутрішніх і зовнішніх поверхонь будівель (Ковель)

Посада	З/П	Вимоги / Роботодавець
машиніст (кочегар) котельної	1 378	Вакансія для осіб з інвалідністю. Обслуговування водогрійних котлів, які працюють на твердому паливі (Ковель).
Машиніст крана автомобільного	2195	Керувати транспортним засобом. Для осіб з інвалідністю 3-ї групи загального захворювання (Ковель)
менеджер (управитель) із збуту	3 000	Продаж автотранспортних засобів будови автомобілів (Ковель)
пекар	1800	Здійснювати випікання пірижків в електричній печі, стежити за режимом випікання, після приготування складати готові вироби в лотки (Ковель).
підсобний робітник	1 378	"Вакансія для осіб з інвалідністю. Працювати в цеху по виготовленню європіддонів. Виконувати штампування, складання та піднесення заготовок до піддонів (Ковель).
Продавець-консультант	1 520	Здійснювати обслуговування та надання консультацій, покупцям про призначення властивості якості товарів (Ковель).
сестра медична	1 612	Складання меню. Ведення антропометричного обліку дітей. Складання калоражу продукції (Ковель).
слюсар з механо-складальних робіт	1 865	Виробництво сільськогосподарської техніки та комплектуючих до неї (Ковель).
різальник металу на ножницях і пресах	1700	порізка металопрокату на ножницях, пресах та пилах, подавання металу до агрегатів різання і прибирання його після різання. Повинен знати правила заміни інструментів та пристроїв, що застосовуються в роботі (Ковель).
слюсар з ремонту автомобілів	2500	Ремонт та обслуговування вантажних автомобілів,проведення шиномонтажу ДАФ,Вольво, (ТІР) (Ковель)
Черговий з режиму (у спеціальних та спеціалізованих закладах, центрах, школах, училищах, притулках т	1 812	Здійснювати контроль за виконанням режиму дня дітей, зокрема хлопців 3-18 років, слідкувати за їх дисципліною (Ковель).
шліфувальник по дереву	2 130	Шліфує брусків, налічковані деталі на фарбувальних дискових шліфувальних верстатах. Сорткування деталей. Дотримання безпечних умов праці (Ковель).
провізор	1 218	обов'язкове знання Linux, знання HTML, CSS, PHP, JAVA SCRIPT, бажано знання фреймворків yii, Laravel (Луцьк)
агроном	5 000	Організовувати виконання заходів з підвищення врожайності, родючості ґрунтів; правильного застосування органічних та мінеральних добрив, пестицидів, регуляторів росту рослин. Можливий довіз до місця роботи автомобілем. Можлива інвалідність (Луцьк).
вафельник (кондитерське виробництво)	1 400	випікання вафель, трубочок, печива, виготовлення пралинових цукерок (Луцьк)
директор (начальник, інший керівник) підприємства	3 000	Керівництво поточними справами Товариства в його відносинах з іншими юридичними особами (в Україні та за її межами), видання розпоряджень щодо господарської діяльності підприємства (Луцьк).
зоотехнік	5 000	Проводить зоотехнічну роботу на фермах, забезпечує підвищення продуктивності тварин, організовує раціональне використання кормів і пасовищ, контролює виконання планових плеєних робіт.Можливе працевлаштування інваліда (Луцьк).
Консультант з питань здорового способу життя	7 000	Читання курсу лекцій щодо здорового харчування працівникам підприємства та іноземним дилерам (Луцьк).
монтажник	2 500	виготовлення та монтаж пластикових конструкцій (Луцьк)
слюсар-ремонтник	2 500	Механічно-слюсарні роботи, розбирання, складання, налагодження обладнання, верстатні роботи (Луцьк).

Крім того є багато інших вакансій,
за додатковою інформацією звертатися за адресою:
м. Луцьк, вул. Ярошука, 2, тел.: 72-72-58, 4-92-68

Stypendia będą przeznaczone na odbycie 2-letnich, magisterskich «STUDIÓW WSCHODNICH UW» w okresie od 1.X.2016 r. do 30.VI.2018 r. Studium gościło dotąd w latach 2000–2015 łącznie ponad 300 stypendystów tego programu z ponad 25 krajów.

Dwuletnie studia magisterskie, kształcące w 6 specjalizacjach, przygotowują dobrze wykształconych specjalistów «od spraw wschodnich». SPECJALISTYCZNE STUDIA WSCHODNIE zostały otwarte przez Premiera RP, Jerzego Buzka, następnie PODYPLOMOWE STUDIA WSCHODNIE, potem LICENCJACKIE STUDIA WSCHODNIE. Studia Wschodnie prowadzone są według programu Studium również na Ukrainie.

Studium jest ponadto współrealizatorem innych Programów Stypendialnych, Szkół oraz Nagród, m.in. Program Stypendialny Rządu RP im. K. Kalinowskiego, Program Stypendialny im. Lane'a Kirklanda, Program Stypendialny Rządu RP dla Młodych Naukowców, Stypendium i Dotacja im. Krzysztofa Skubiszewskiego, Nagroda im. Lwa Sapiehy, Nagroda im. Iwana Wyhowskiego, Wschodnia Szkoła Letnia, Wschodnia Szkoła Zimowa, Szkoła Polsko-Rosyjska oraz Warsaw East European Conference. Ponadto, w Tbilisi oraz w Kijowie działają Stacje SEW UW: Kaukaska i Ukraińska.

Warunki i zakres stypendium oraz wymagania stawiane kandydatom

I. KANDYDACI

1. KANDYDACI mogą pochodzić ze wszystkich krajów Europy Wschodniej, Bałkanów nie należących do Unii Europejskiej, Kaukazu i Azji Środkowej. Dla kandydatów z Rosji, kraju nie będącego oficjalnym beneficjentem programu polskiej współpracy rozwojowej, studia odbywają się na zasadzie odpłatności.

2. PREFEROWANE będą kandydatury osób mogących już wykazać się osiągnięciami naukowymi lub aktywnością organizacyjną, których dotychczasowe działania i osiągnięcia dają szansę wykorzystania zdobytej specjalizacji w ich własnych krajach w różnych dziedzinach życia naukowego lub publicznego.

II. WARUNKI STYPENDIUM

1. STUDIA trwają 2 lata (4 semestry), stypendium będzie wypłacane w roku akademickim przez 9 miesięcy. Po spełnieniu warunków, możliwe będzie przedłużenie stypendium maksymalnie o 1 miesiąc na II roku studiów,

zwłaszcza jeśli wymaga tego dokończenie pracy magisterskiej.

2. PROGRAM studiów obejmuje zagadnienia historii i współczesności Europy Środkowo-Wschodniej, Rosji i całego obszaru postkomunistycznego, skupia się na historii, sprawach narodowościowych i politologicznych, ale zawiera także elementy historii sztuki, literatury, kultury, socjologii, geografii, demografii, prawa, ekonomii i in.

Program obejmuje także naukę 1 języka regionalnego.

3. STUDIA prowadzone są w sześciu specjalnościach:

a) Europa Wschodnia; b) Europa Środkowa; c) Bałkany; d) Rosja; e) Kaukaz; f) Azja Środkowa.

4. W RAMACH «Studiów Wschodnich» prowadzą zajęcia wykładowcy polscy (kadra Studium Europy Wschodniej) oraz grono wykładowców gościnnych: krajowych i zagranicznych, w tym visiting professor w ramach katedry «Fulbright Distinguished Chair in East European Studies», przy Studium Europy Wschodniej.

5. ZAKRES STYPENDIUM:

a. Zwolnienie z opłat dla cudzoziemców za studia na UW (3 tys. € rocznie),

b. Stypendium socjalne dla stypendystów zagranicznych posiadających dyplomy ukończenia pełnych studiów wyższych (1350 zł/mies.),

c. Kurs języka polskiego (1 lub 2 semestry),

d. Kurs języka regionalnego (4 semestry),

e. Opłata części kosztów objazdu naukowego (na I roku studiów).

6. WARUNKIEM korzystania ze stypendium jest spełnienie wymagań przewidzianych zasadami Stypendium i programem studiów oraz przygotowanie pisemnej końcowej pracy magisterskiej w języku polskim.

7. W RAZIE niespełnienia warunków stypendium, bądź braku postępów w studiach, stypendium może być przerwane.

III. POROZUMIENIE W SPRAWIE STYPENDIUM

1. Na początku roku akademickiego Stypendysta podpisuje porozumienie z Programem Stypendialnym Studiów Wschodnich UW.

2. Porozumienie zawiera się na okres I roku z możliwością przedłużenia na kolejny rok, jeśli stypendysta zaliczy I r. Studiów Wschodnich.

3. W razie niezaliczenia 1-go semestru (zimowego) stypendium może być zawieszona,

zarówno w czasie I-go, jak i II-go roku.

4. Decyzja w sprawie zawieszenia może być także podjęta w razie złamania zasad Regulaminu UW i innych zasad i przepisów obowiązujących w RP.

IV. WYMAGANIA

1. UKOŃCZONE pełne studia wyższe II stopnia – magisterskie lub równorzędne (dyplom magistra lub specjalisty), najlepiej humanistyczne; pożądana praca naukowa, bądź doświadczenia organizacyjne i praktyka z zakresu zainteresowań «Studiów Wschodnich».

2. WIEK do 30 lat.

3. Ogólna znajomość problematyki Europy Wschodniej, Europy Środkowej, Rosji, Azji Środkowej i Kaukazu, zwłaszcza okresu XX w. i zagadnień współczesności, szczególnie po II wojnie światowej, a zwłaszcza po 1991 r.

4. POZYTYWNY wynik pisemnego testu wiedzy ogólnej (zakres zagadnień wg pkt.3) oraz rozmowy kwalifikacyjnej (zob. V-3).

5. ZNAJOMOŚĆ języka polskiego oraz języka angielskiego i rosyjskiego na poziomie pozwalającym na rozumienie wykładów i korzystanie z literatury.

V. DOKUMENTY

1. KOPIA dyplomu ukończenia pełnych studiów wyższych (zob. III-1).

2. Wypełniony dokładnie kwestionariusz kandydata «Studiów Wschodnich» (dostępny na stronie <http://www.studium.uw.edu.pl/?content/138>).

3. ZWIĘZŁY (do 2 stron) – list w języku polskim motywujący ubieganie się o Stypendium, zawierający plany związane z ukończeniem «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego, ze wskazaniem specjalizacji Studiów, którą chciałby kandydat studiować (wg wykazu specjalizacji, zob. II-3).

4. CURRICULUM VITAE (w jęz. angielskim) pisane w porządku od najnowszych wydarzeń, wraz z fotografią.

5. LISTA wszystkich publikacji zawodowych – dla osób pracujących naukowo lub wykaz prac, osiągnięć, projektów – dla osób spoza nauki.

6. ŚWIADECTWA, egzaminy, lub oświadczenie kandydata informujące o ew. znajomości języka polskiego.

7. EWENTUALNIE inne dane, dokumenty lub informacje mogące – zdaniem kandydata – pomóc komisji we właściwej ocenie jego kandydatury.

VI. APLIKACJE

1. KOMPLET dokumentów należy nadesłać e-mailem najdalej **do 15 marca 2016 r.** na adres stypendia.studium@uw.edu.pl

2. DO DNIA **30 kwietnia 2016 r.** Komisja Kwalifikacyjna Studium Europy Wschodniej rozstrzygnie I etap konkursu i wyznaczy uczestników II-go i III-go etapu Konkursu; obie grupy zostaną niezwłocznie powiadomione o wynikach pocztą elektroniczną.

3. UCZESTNICY kolejnych etapów konkursu: II-go (test pisemny) i III-go (rozmowa kwalifikacyjna) wypełnią dalsze wymagania kwalifikacyjne przed członkami Komisji, bądź jej pełnomocnikami w okresie **1 maja – 15 czerwca 2016 r.** Kwalifikacje odbędą się na terenie placówek dyplomatycznych Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyjątkowych wypadkach w Polsce. Szczegółowy harmonogram zostanie ogłoszony.

4. OSTATECZNE decyzje na podstawie wyników kwalifikacji Komisja podejmie do **1 lipca 2016 r.** i ogłosi listę zakwalifikowanych stypendystów XVI-go Konkursu Stypendialnego «Studiów Wschodnich».

5. Kandydaci ze słabszą znajomością języka polskiego, którzy wszakże osiągną na egzaminie b. dobre wyniki merytoryczne – będą mieli obowiązek samodzielnej nauki języka jako zakwalifikowani warunkowo. Zostaną następnie zaproszeni na egzamin poprawkowy w połowie listopada.

VII. STUDIA

1. ZAJĘCIA studiów rozpoczną się **5 września 2016 r.** kursem adaptacyjnym do «Studiów Wschodnich» UW.

2. STYPENDYŚCI zagraniczni będą korzystać z przerw, ferii i wakacji, jak studenci polscy.

3. STYPENDYSTA, który wypełni wszystkie wymagania programowe, zaliczy poszczególne semestry oraz przedstawi i obroni pracę końcową – otrzyma dyplom ukończenia 2-letnich, uzupełniających, magisterskich «Studiów Wschodnich» Uniwersytetu Warszawskiego.

4. DYPLOM ów jest pełnoprawnym dokumentem ukończenia studiów wyższych w Polsce, uznawanym według właściwych przepisów w innych krajach Unii Europejskiej.

Projekt jest współfinansowany w ramach programu polskiej współpracy rozwojowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych w 2016 r.

Projekt jest współfinansowany ze środków finansowych otrzymanych z Ministerstwa Spraw Zagranicznych w ramach konkursu na realizację zadania «Współpraca z Polonią i Polakami za granicą w 2016 r.»
Za pośrednictwem Fundacji „Wolność i Demokracja”

